ET BILLEDE SIGER MERE END 1000 ORD

```
[mw@spear:~]$ ls tegner
ls: tegner: No such file or directory
[mw@spear:~]$ locate tegner
-----------------------------------------
No match found
-----------------------------------------
[mw@spear:~]$ find tegner
find: tegner: No such file or directory
[mw@spear:~]$ man tegner
No manual entry for tegner
[mw@spear:~]$ help!
-bash: help!: command not found
[mw@spear:~]$ _
```

Mads Føk er et uafhængigt kommunikationsorgan for de studerende ved matfys-faggruppen på Aarhus Universitet. Mads Føk finansieres af Studienævnet for 2-fagsuddannelser og udkommer 9 gange om året.

Uopfordrede indlæg modtages meget gerne, og de behøver ikke nødvendigvis at være indskrevne (men det ses gerne).

Vi ser helst at indlæg afleveres som ASCII-tekst, enten i LaTeX 2ε-format eller som ren tekst. Indlæggene må gerne fremstå anonyme i bladet, men redaktionen skal vide hvem der har skrevet dem. Skriv derfor navn og kontaktadresse på de indlæg, du afleverer!

Indlæg afleveres i Mads Føks postboks på Matematisk Informationskontor, i Mads Føks postkasse ved Matematisk Kantine, til et af de nedennævnte redaktionsmedlemmer eller sendes direkte til `indlaeg@madsfoek.dk`.

Hvis man vil være sikker på, at indlægget kommer med i det førstkommende nummer, skal det afleveres før deadline (normalt fredag før klippeklistre – dato står i kalenderen på `http://www.madsfoek.dk/`).

Mads Føk har kontor i B1.26, og kan her træffes fra tid til anden.

Indhold

Den har forsiden på bagsiden	2
Leder	3
Valg	4
En mærkelig drøm	5
Tegneserie	8
Det kætteriske manifest	9
Opgavehjørnet	10
Vandpiben – din fætter	11
Mads Føk mafiaen	14
Web-comic	16
Min sommerferie	18
At møde sin fortid	20
How to Build an H-Bomb	22
Reklame	29
Dr. Føk	30
Vi er, som vi er	31
Kalender	32

Mads Føk kan afhentes gratis følgende steder fra udgivelsesdagen:

Matematik:	Ved grædemuren
Datalogi:	Foran "store aud"
Fysik:	Ved informationen
Kemi:	Ved informationen

Derefter kan bladet skaffes ved download fra `http://www.madsfoek.dk/`.

© Mads Føk 2004

Redaktionen denne gang:

Michael Westergaard	Dat/Mat	Sammenklippende
Thomas Greve Kristensen	Dat/Mat	Dovsende fraværende
Bjørn Casper Torndahl	Dat/Mat	Dat/Mult/Humanist/Engelsk/Mult/Mult/Ha!
Mads Kirkedal Henriksen	Datalogi	Stavefejlscheckende

Leder

Velkommen til et nyt og forbedret føk, denne gang med 0.75 procent mere sjov og spas.

Det er ikke lang tid siden vi sidst havde examener, og lad mig i den forbindelse minde jer om, at der heller ikke er lang tid til de næste, men det går nu nok, så længe man er sød mod sin instruktor, og ikke spytter efter forelæserne.

Meget er sket siden sidst, Munkegade er blevet oversvømmet af ænder, dræberrobotter og øl. Samtidig er it-land blevet oversvømmet af trætte dataloger der koder dOvs, damer og hornmusik[1].

Der har også været noget med et valg, men hvilke kommuner der skulle slås sammen med Bush har vi ikke helt fulgt med i. Vi støtter dog krig fuldt ud, da det skaber et marked for endnu flere dræberrobotter!

Bladene er begyndt at falde af træerne. Jeg har til gengældt fået et kursus hvor vi hele tiden laver træer. Mailund har lovet mig tæsk hvis jeg ikke tegner et pænt et, så her er det:

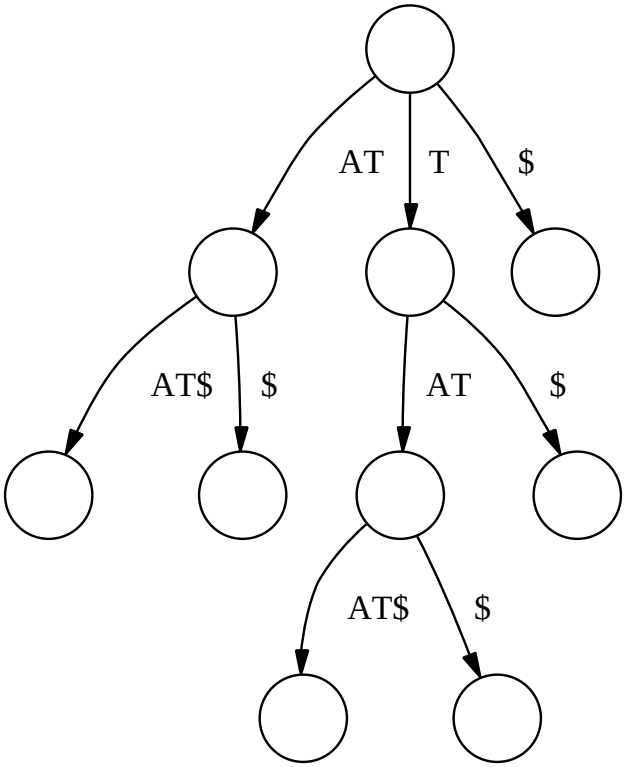

Nu da dagene begynder at blive længere, kan man glædes ved, at tiden indtil næste føk udkommer skrumper. I den forbindelse kunne man allerede nu overveje, hvilken genistreg man vil udføre, hvilken anmeldelse der ej er skrevet og hvilke examener man må ofre for underholdningen.

I den forbindelse vil jeg da lige nævne, at indlæg modtages på `red@madsfoek.dk`, trusselsbreve på `bush@whitehouse.gov` og donationer afleveres personligt på diverse fredagsbarer.

Er du til små søde historier, eller er du bare totalt fucked så burde du nok kigge lidt nærmere på `http://www.daimi.au.dk/~u022601/rosa/`. Her følger man hverdagen for det lille søde pelsdyr "Rosa". Sødt er det, selv om det til tider bliver lidt for erotisk.

Vi har også fået en masse dejlige artikler. Det er altid rart. Derudover er der også nogle flinke russer der har meldt sig ind i redaktionen. De får jo nok en øl på et tidspunkt, da de er så flinke og rare.

I dette nummer kan vi præsentere

her indsætter mw meget sjov

/Redaktionen

Hetz:
Birgitte: Jeg kan ikke finde ud af denne knap – den er anderledes end den knap, jeg er vant til.

Hetz:
Rolf: Man kan ikke inviteres til et møde hvis man allerede er fuld.

Hetz:
Olin Shivers: It's simple and hard to get right.

Hetz:
Olin Shivers: Go for it, man!

[1]...hvilket datalogerne ikke har opdaget, da de har været for optaget.

Bedre uddannelse! Stem den 18. november

Torsdag den 18. november er der valg til bestyrelsen, som er universitetets øverste myndighed. Bestyrelsen træffer blandt andet beslutninger om fordelingen af universitetets ressourcer og om hvilke uddannelser, der skal udbydes[1]. De studerende har to pladser ud af 11 i bestyrelsen. De to studerende, der har siddet i bestyrelsen i det forgangne år, er fra Studenterrådet.

Det er vigtigt, at de studerende fortsat bliver hørt. Studenterrådet har fingeren på pulsen og ved, hvad der rører sig blandt de studerende: Studenterrådets netværk er nemlig spredt ud på hele universitetet, og kontakten til de enkelte studier vedligeholdes igennem fagråd. Derfor repræsenterer vi alle studerende ved universitetet, i modsætning til lister med et partipolitisk udgangspunkt. For os handler studenterpolitik om de studerende og ikke om bestemte partipolitiske interesser. Studenterrådet har mange års erfaring med det politiske arbejde på universitetet, og vi mener, at det er vigtigt at bevare de studerendes indflydelse.

Bevis på god undervisning

Studenterrådet går i år til valg på bedre uddannelser. Vi er allerede nået et godt stykke med dette arbejde. Vi har været med til at gennemføre, at ansøgere til videnskabelige stillinger på universitet skal kunne dokumentere, at de er kvalificerede undervisere. De skal således fremvise undervisningsporteføljer, der skal vise vedkommendes undervisningserfaring og evaluering af denne undervisning. Det er ikke længere nok, at en person har en lang forskerkarriere med masser af publikationer bag sig, men han eller hun skal også have styr på sine pædagogiske færdigheder. Underviseren er dermed tvunget til at prioritere sin undervisning ligeså højt som sin forskning. Det skulle der gerne komme mere engageret undervisning ud af til glæde for både studerende og undervisere.

Evaluering

Det stopper dog ikke her. Studenterrådet ønsker, at der sker en markant ændring af evalueringsordningerne på universitetet. I dag afvikles evalueringer mest som multiple choice-tests, og man har på fornemmelsen, at evalueringsskemaerne aldrig når længere end til underviserens skrivebordsskuffe. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Vi arbejder for, at studienævnet på dit fag i fremtiden skal gennemgå evalueringerne og sørge for, at de får konsekvenser. For eksempel om fagets opbygning eller pensum skal ændres, eller om underviseren skal lære mere pædagogik.

Stem den 18. november

Din stemme er afgørende for, at dine holdninger kan blive hørt. Så kom og stem torsdag den 18. november.

/Lars Nørvang Andersen, Statistik
Kasper Rasmussen, Historie

Hetz:
Klaus Mølmer: Vi har $\hbar \times \omega = h \times \nu$, hvor den eneste forskel er, at de er ens.

Hetz:
`www.sporveje.dk` (2. oktober): Du kan på denne side vælge, om du vil bruge den gamle eller den nye køreplan, der gælder fra den 26. september 2004.

Hetz:
gvc (Brøl): Appelsiner er jo gode som branddøre

Hetz:
Lynge Nano2: Husholdningsfilm er jo næsten ligesom at starte på en rulle tape!

[1] Hvis I har andre spændende sager, bestyrelsen laver, så byd ind.

En mærkelig drøm

Alle kender til det. Man har haft en mærkelig drøm, men man ved ikke helt hvad den betyder. Og man kan bruge dage på at gå og undre sig over, om den egentlig havde nogen betydning.

Hvis man så beslutter sig for at gøre noget ved det, kan man låne eller købe en bog om drømmetydning. I det følgende vil en mærkelig drøm, som undertegnede har haft, blive beskrevet, og der vil blive forsøgt tydning af denne. Til dette formål er bogen "Drømme – Tolkning & Symboler" af Julia & Derek Parker blevet rekvireret.

Drømmen er som følger. Jeg er Batman, og min hule er rygekælderen på Thisted Gymnasium. Jeg har aldrig været ryger, eller gået på gymnasiumet, men det er nok ikke relevant. Min mission er, at jeg skal ud og aflytte en fjendtlig person, som er en forbryder.

Mens jeg går op ad trappen ud mod udgangen af gymnasiet, går en masse elever rundt, og det går op for mig, at min dragt er lavet af gamle, billige håndklæder. Men siden jeg er en helt, rører det mig ikke, at nogle af eleverne griner af mig – Jeg ved jo godt, at det ikke er dragten, der gør en helt.

Udenfor kalder jeg på min trofaste ganger, øsen, ved at pifte – Noget jeg normalt ikke kan finde ud af. Min bil kommer drønende hen af gaden, og i forsøget på at lave en håndbremsevending, smadrer den to tilfældigt forbipasserende biler. Uden dog at lave vendingen. Bilen farer derpå frem og tilbage i forsøget på i det mindste at lave en ordentlig vending. Uden held. Og efter 4-5 forsøg, er der pænt mange bilvrag i vejkanten. Min øse ser nu heller ikke alt for godt ud længere.

Da jeg endelig får stoppet bilen, går det op for mig, at grunden til at den ikke kunne lave en håndbremsevending var, at det var min mor, der kørte bilen. Selvfølgelig bliver jeg ret sur, men også lidt pinlig over, at en superhelt som mig, har en mor, der ikke kan køre bil… Efter at have overbevist mig selv om, at byens byråd nok dækker skaderne på de andre biler, sætter jeg mig ind for at køre ud til mødestedet, hvor jeg skal møde forbryderen.

Undervejs finder jeg ud af, at min lillebror også er i bilen. Jeg prøver forgæves at overtale min mor og lillebror til at stå ud, da det godt kan blive farligt, og jeg ikke kan garantere, at der ikke sker noget med dem. Da de ikke vil lytte til fornuft, trykker jeg på en knap der får bilen til at flyve. Da jeg er kommet tilpas højt op, katapulterer jeg min mor og lillebror ud. Det skal lige siges at de har faldskærm på…

Jeg flyver derpå hen til mødestedet, som viser sig at være en ruin af en gammel arena. Uheldigvis bærer vinden min mor og lillebror samme vej, så min lille manøvre virkede ikke.

Jeg lander øsen og stiger ud, og ser til min forfærdelse, at skurken er en 3 meter høj bodybuilder, som jeg overhovedet ikke har en chance imod… Jeg prøver en sidste gang, at overtale min mor til at komme i sikkerhed, men hun svarer bare, at hun da vil se sin store søn i aktion… Bodybuilderen har på nuværende tidspunkt taget en vægtstang , der har en del vægte på, og står og varmer op. Da han er færdig, smider han stangen hen til mig, og jeg forsøger at løfte den knap 1 m. lange stang. Uden held. Først da jeg har taget vægtene af stangen, kan jeg lige løfte den. Så jeg farer frem med stangen i hænderne og slår ud efter skurken, og rammer ham i brystet… Det eneste der sker er, at han står og smiler til mig med en let hovedrysten. Jeg skifter taktik, springer op på ryggen af ham og forsøger at kvæle ham med stangen. Dette får ham bare til at le, og efter noget tid kaster han mig over fremover, så jeg tumler rundt i græsset.

Og det er så her, jeg begynder at blive lidt nervøs, for nu lægger skurken sig ned i græsset foran mig, og fletter sine hænder under hagen, kigger mig dybt i øjnene og fortæller, at han er ret vild med bøssesex…

Jeg vågner op[1] og der går lige en halv time,

[1] Eller har fortrængt resten af drømmen…

før jeg tør lægge mig til at sove igen…

Og hvad betyder denne drøm så? Jeg slår op i drømmebogen, og finder ud af den ikke helt kender ordet "Batman", så jeg må bruge synonymer for at kunne bruge bogen.

Så hvis jeg nu betragter startscenen, og analyserer denne, hvad finder jeg så ud af om mig selv?

Jeg bytter "Batman" ud med "helt" og finder ud af, at det handler om en beundringsværdig egenskab, en kvalitet jeg gerne vil opnå. Måske endda en person jeg gerne vil ligne. Og så er en "helt" en jungiansk arketype.

Hule har noget at gøre med kvindelig sexualitet. Men det kan også betyde, at jeg gemmer mig for nogen. Da jeg er på vej ud af hulen, har det noget at gøre med, at jeg vil se mine problemer i øjenene.

Håndklæderne, som jeg bruger som dragt, har noget at gøre med, at jeg ønsker at betragte en person på en objektiv måde, hvorpå jeg ikke bliver "våd" i følelsesmæssig forstand.

At jeg bliver hånet af nogle af eleverne betyder blot, at jeg tager mig selv for alvorligt, og tager mig for meget af, hvad folk siger.

Så startscenen betyder, så vidt jeg kan forstå, at jeg tager mig alt for meget af, hvad folk siger, og at jeg derfor ønsker at betragte mig selv objektivt. Dette gør at jeg begynder at gøre noget ved det, at se problemerne i øjnene, for at opnå den kvalitet, at jeg ikke tager mig selv alt for alvorligt, og vil kunne blæse lidt mere på hvad folk siger. Hmm… Der kan man bare se, hvad man får ud af Batman…

Men hvad betyder det så, at min mor ikke kan køre bil, og at jeg katapulterer hende og min bror ud af min flyvende bil?

Jeg slår op under "chauffør", og ser det betyder noget med, at en person vil styre mit liv. Jeg slår også op under "køre", da bogen anbefaler det. Der ser jeg, at bilens tilstand har noget at gøre med, hvordan jeg opfatter min personlighed… Og ja, den havde da vist fået nogle skrammer.

Med lidt tøven slår jeg "mor" op, og ganske som jeg frygtede, er der et stort afsnit med kærlighed og den kvindelige side af vores natur. Ens drømmemor vil både straffe en og opmuntre en, og det er vigtigt, at man kommer overens med hende for at kunne fungere som selvstændigt menneske. Måske burde jeg ikke have katapulteret hende ud af min batmobil… Som en sidebemærkning, står der også, at hvis man er ulykkelig over ikke at kunne tolke ens drømmemor, skulle man måske søge hjælp ved en terapeut.

Men nu var min mor jo ikke den eneste i bilen, så jeg ser lige hvad min bror kan give mig. Under "bror" står der, at jeg skal se under "familie" så det gør jeg. Og ganske som ved "mor", er der et kæmpe afsnit. "Familie" forbindes med varme, kommen hinanden ved, kærlighed, ømhed, bitterhed, fjendskab, had, konkurrence, jalousi og fuldkommen uoverensstemmelse. Så det kan jo betyde lidt af hvert. Men mere vigtigt er det, at min bror kan være en projektion af mig selv som en karakteregenskab. Denne egenskab skal så hjælpe mig med enten at bekæmpe eller ændre mine følelser for denne karakteregenskab. Men hvilken karakteregenskab var min bror lige?

Jeg skynder mig videre til min flyvetur, som har noget at gøre med et projekt i den virkelige verden. Turen afspejler hvordan mit syn på dette projekt er. Ydermere foreslår bogen at jeg slår begrebet "At Flyve" op. Der lærer jeg, at det at flyve kan betyde et godt sexuelt forhold, eller at jeg ønsker at slippe væk fra dagligdagens problemer. Så enten har jeg et sexuelt projekt i den virkelige verden, eller også ønsker jeg at slippe væk fra et projekt i den virkelige verden, hvilket giver meget mening, da jeg drømte drømmen, mens jeg læste til examen i Kompleksitets Teori.

Så for at afslutte flyveturen, slår jeg "kaste" op, da det næsten er det sammen som at katapultere. Der står, at hvis jeg kaster med en person, kan det være en opfordring om at få denne person ud af mit liv. Så jeg kan åbenbart ikke lide min mor længere – Det bliver hun nok ked af at høre.

Sammensætter man næste scene med bilen, får man, at jeg synes min mor styrer mit liv, og at jeg vil have hende ud af mit liv. Eftersom min mor bor i Thy, og jeg sjældent ser hende eller

snakker med hende[1], har jeg svært ved at se dette giver mening. Men hvem er jeg til at diskutere med bogen. Ydermere har jeg ikke lyst til at læse op til Komplexitets Teori, og jeg har en karakteregenskab, som skal hjælpe med med noget... Hmm... Måske burde jeg finde en bog, der tydede drømmetydning...

Det kunne selvfølgelig betyde, at jeg skal bruge min karakteregenskab til at ændre min dovenskab, så jeg faktisk gerne vil læse op til Komplexitets Teori, og at min mor ikke skal ringe og forstyrre min examenslæsning.

Så nu er vi ved drømmens slutning. Hverken "bodybuilder", "skurk" eller "forbryder" står beskrevet, så jeg slår "modstander" op. En kort beskrivelse fortæller, at det kunne være en side af mig selv jeg mødte. Så jeg slår "fjende" op, og finder ud af, at det også kan være en side ved mig selv, som jeg finder frastødende og ønsker at udrydde. Enten det eller også er jeg bange for sexuelle organer.

Jeg vil gerne vide hvad vægtstangen betyder, men den står ikke i bogen, og "stang" gør heller ikke. Men redskab står der. Det er en ældgammel omskrivning for penis... Og i næste linie bliver der spurgt om jeg var god til at bruge redskabet... Hvilket jeg desværre må indrømme, at jeg ikke var.

Det, at jeg forsøgte at kvæle denne modstander, betyder, at der er noget der blokerer min udvikling. Jeg skal se kritisk på min livsstil og eliminere det, der kvæler mine potentialer. Faktisk kan det være, at jeg er inde på et selvdestruktivt spor, og har brug for hjælp...

Så mangler jeg bare "kærlighedsscenen" fra drømmen. Ikke at jeg forventer noget helt utroligt, taget i betragtning af alle de problemer, jeg har fundet her. "Homosexuel" kan være en opfordring til at være mere forstående og frisindet... Eller en hentydning til ens sande sexualitet... Så jeg skal åbenbart være mere forstående og frisindet!

Denne afsluttende scene fortæller mig altså, at jeg ikke forstår at bruge mit redskab ordentligt, og at jeg er bange for sexuelle organer. Jeg har derfor brug for at se mere frisindet på tingene og være mere forstående, så jeg kan eliminere det, der blokerer min udvikling, inden jeg kommer ind på et selvdestruktivt spor.

Sammensætter man hele drømmen, kan man så forstå, at jeg skal slappe lidt mere af, indfinde mig med situationen at jeg skal læse op til examen, for ellers kan jeg ikke bruge mit redskab ordentligt. Enten det, eller også skal jeg lade være med at læse Batman-tegneserier, før jeg lægger mig til at sove.

/stumme

Hetz:
Sune Nano2: Man skal aldrig undervurdere en matrix.

Hetz:
Holger (Julemanden): Fra -14 til ∞. Der er ret langt...

Hetz:
cnn: Det er fuldstændigt umuligt for andre end mig selv at gennemskue, hvad jeg mener med mine kommentarer.

Hetz:
Sofie: Hov, kradsede jeg dig?
BKA$$: Hva'... nej.
Sofie: Nå, hvorfor griner du så?

Hetz:
Lasse (Dat1): Jeg skal altid skide lige før eksamen. Tilsynet har en slags forbindelse til mit tarmsystem.

Hetz:
Rasmus: (om dOvs) Jeg har det lidt dårligt med at implementere TRANSLATE-modulet, for jeg har ingen anelse om hvad det skal gøre.

Hetz:
lenesoe: Jeg fik nok af gaffatape her i sommers.

Hetz:
Olin Shivers: Shoot.

[1] Jaja, jeg ved – Jeg er en dårlig søn...

PORN!
IT'S CHEAPER THAN DATING!

Det kætteriske manifest

Vi forsager humanisterne,
alle deres gerninger og al deres væsen.
Vi tror på matematikken, den Almægtige,
alle sande videnskabers fader.
Vi tror især på fysikken,
den mest ærefulde videnskab,
vor Inspiration,
undfanget af matematikken,
pint under Humanisterne,
argumenteret til døde,
nedfaret til TÅGEKAMMERET,
på tredje dag opstanden fra de døde,
opfaret til de almene,
siddende ved Matematikkens højre hånd,
hvorfra den skal komme
at dømme Humanister og dets lige.
Vi tror på den Hellige Matematik,
det hellige naturvidenskabelige fakultet,
det hellige matematiske samfund,
bevisernes dannelse, teoriernes fuldbyrdelse
og den evige logik.

Quod Erat Demonstrandum

/Søren Gammelmark
Anders S. Hansen

Hetz:
Olin Shivers: Our IR, er… our IR… hum; our IR… This does not go well with my regional accent.

Hetz:
Humanistpige til sin veninde: (Kommer ud fra forelæsning på matematik, og siger forarget) Ja, og så skrev han bare lige pludselig sådan et udråbstegn på tavlen, og så forventer han bare at vi forstår det…!

Hetz:
Lars Nano2: (Valgte at købe 4 fadøl under fadølsfest på Social Club)

Hetz:
CNN: Hvis jeg nogensinde skal have en kæledyr, så skal det være Schrödingers kat.

Hetz:
Leap: Nææ, de har tilbud på spisselv-slik!

Opgavehjørnet

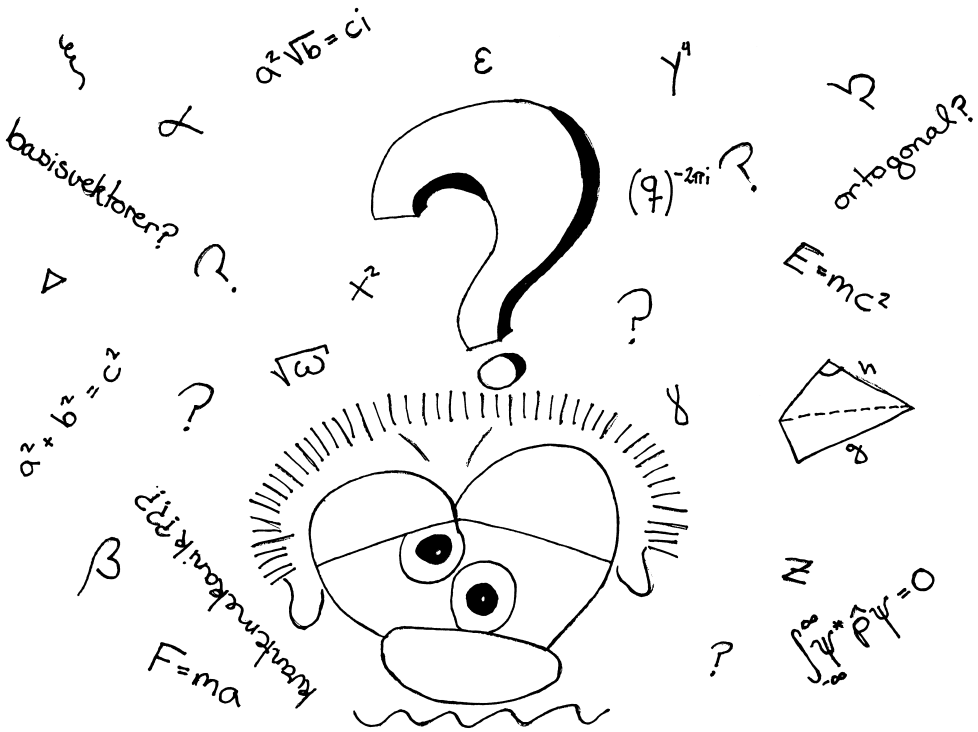

Vi har ikke modtaget nogen løsninger til sidste måneds opgave. Hvis vi ikke får nogle løsninger, bliver vi nødt til at give præmien (et dejligt ølkort til kemisk fredagsbar) til Rasmus, og det kan vi ikke have, vel?

Derfor bringer vi igen opgaven, så alle I kvikke hoveder derude, kan løse den og sørge for at Rasmus ikke får gratis øl.

Det er slet ikke fordi vi manglede en side for at komme op på et antal, der er godt at dele med 4. På ære!

Den forrygende opgave

Lad n være et positivt helt tal. Lad $s(n)$ betegne summen af divisorerne i n, og $a(n)$ antallet af divisorer i n. Eksempelvis har vi $s(38) = 1+2+19+38 = 60$ og $a(38) = 4$. Med disse to fantastiske funktioner i hånden ledes man naturligt til at definere en tredje: Gennemsnittet $g(n) = s(n)/a(n)$ af divisorerne i n.

Så langt så godt. En funktion man tit betragter i forbindelse med talteori er den såkaldte Eulers φ-funktion, der som bekendt er defineret som

$$\varphi(n) = \#\{0 \le k < n \mid \gcd(k,n) = 1\},$$

altså antallet af naturlige tal mindre end n som er primiske med n.

Tager vi et helt tilfældigt tal såsom 234 har vi, at $\varphi(234) = 72$ mens $g(234) = 91/2$. Tager vi et andet tilfældigt tal såsom 14 finder vi at $\varphi(14) = 6$ og $g(14) = 6$.

Opgaven er nu følgende: Bestem alle positive hele tal n for hvilke $\varphi(n) = g(n)$, og knyt en smart kommentar til resultatet.

Korrekt og stokastisk besvarelse belønnes med øl-klippekort til kemisk fredagsbar. Besvarelser sendes til `jeg-tror-jeg-er-sej@madsfoek.dk`

/Rasmus Villemoes

Vandpiben – din fætter

Det er gennem de seneste 2 år blevet mere og mere populært, at sidde på hverdage og ryge vandpibe. Og som alle vandpibeejere nok har bemærket, har hver person, som ryger med, sin helt egen mening om hvordan en sådan pakkes og ryges. Derfor er det på tide, at der bliver givet en vejledning i vandpiberygning, med alle dens facetter. Denne vejledning skal betragtes som en følgesnor, og ikke som en endegyldig manual[1].

En vandpibe består groft sagt af 5 ting:

- Pibehovedet
- Vasen
- Tallerkenen (og tangen)
- Slangen
- Toppen

Typisk er disse ting lavet sådan, at når man sætter dem sammen til en pibe, så kan man ikke gøre det forkert[2].

I det efterfølgende vil disse bestanddele kort blive gennemgået i det omfang, som det nu kræves, for at læseren kan få den fulde betydning af bestanddelens medvirken i sammenspillet med de andre bestanddele. Kort skrevet, jeg vil gennemgå delene en efter en, og give en nogenlunde forklaring af hvad de skal bruges til.

Hvis vi starter med tallerknen, så er dennes formål uvis. Rent praktisk bliver den brugt til at holde kul, gammel tobak og tangen, så disse ikke ligger og flyder. Den forhindrer også meget praktisk aske fra kullet i at ligge over det hele. Man bør holde tallerknen ren, da den hurtigt kan blive klam af tobaksaft blandet med aske. Tangen er udmærket til at holde kul med, mens man tænder kullet. Det anbefales at man bruger tangen fremfor fingrene, når man leger med tændt kul.

Slangerne til vandpiben kommer i mange udformninger og længder. Typisk er det bedst med en tæt slange, da man så kan suge rigtigt igennem, uden at blive generet af trækvinde. Slangen sættes med den ene ende fast i Toppen. Bemærk, at det er bedst at bruge den samme ende hver gang, da man skal have den anden ende i munden.

Ved nogle piber følger der et gummistykke med, som kan bruges sammen med slangen for at tætne der hvor slangen kombineres med Toppen. Såfremt man ikke ønsker at bruge denne gummidut, da den nogle gange kan give en grim smag i munden, kan våd køkkenrulle bruges[3].

Længden af vandpibeslangen er heller ikke uden betydning. Erfaringer har vist, at jo længere slange, jo mindre smag. Dog er det ikke altid muligt at bruge en kort, da der kan være mange om budet, og det derfor er lettere at bruge en lang slange.

Mundstykket kan enten være af træ eller metal – Hvad der er bedst er en smagssag. Nogle foretrækker træ, andre er vilde med metal. Man kan dog købe plastic mundstykker, og disse passer kun sammen med dem af træ. Det har den fordel, at hvis man ikke er vild med at dele spyt eller andet med sidemanden/kvinden, kan hver person bruge sit plasticmundstykke. Dog kan denne af og til give en bismag af plastic.

Man kan, hvis man synes slangen er beskidt indvendig, bruge kogende vand til at rense denne med. Dog skal det huskes, at slangen derefter skal tørres, da der ellers kan dannes fremmedlegemer inde i slangen, som bestemt ikke smager godt. Bedst ville det være, hvis man kunne skaffe sig en rensebørste/kost, men disse er ikke lette at opdrive. Lidt fantasi burde nok kunne klare det.

Vasen er typisk af glas, med en mere eller mindre flot udsmykning. Men man skal ikke

[1] Som rigtige mænd alligevel ikke kigger i.

[2] Dog har jeg erfaring med, at når jeg siger/skriver sådan noget, skal der nok være en der alligevel formår at gøre det.

[3] Her skal det indskærpes, at det er til vandpiben der skrives om...

lade sig narre. Det er det indvendige der tæller. Hvor meget vand skal der så i vasen? Vandet har den effekt, at det køler røgen, så denne er nemmere at sluge. Hvis man kommer for lidt vand i, bliver vandet varmt, og man kan opnå en krads-fornemmelse, når man indhalerer røgen. Men kommer man for meget vand i vasen, skal man kunne suge som en elephant for blot at få lidt røg ud af piben. Et udmærket råd er at bruge så meget vand, at Toppen's nederste del af røret er 1 cm. under vand.

Toppen er blot et langt rør, der også er fantasifuldt udsmykket. Typisk er der også et lille hulrum, der hvor man sætter slangen fast. Dette hulrum skal man sørge for forbliver tørt, da der ellers også her kan dannes fremmedlegemer eller bare rust, som man så automatisk suger op de første par gange, hvor man bruger piben igen. Yderst ubehageligt…

Langt de fleste piber har en gummianretning der hvor Toppen skal sættes sammen med vasen. Såfremt denne ikke er der, eller er defekt, kan vådt køkkenrulle bruges, men bedst er det, hvis man har et stykke vådt læder[1]. I en snæver vending kan malertape eller gaffa også godt bruges, hvis man virkelig ikke har andet.

Nogle Toppe har også en ventil, som bruges til at puste overskydende røg ud af vasen. Bemærk dog, at man skal sikre sig, at denne ventil virker! Ellers puster man vand op gennem røret, og gør tobakken våd. Og så smager det ikke særligt godt….

Nu kommer vi til det mest omtalte objekt i pakningen/beskrivelsen af vandpiben, nemlig vandpibehovedet. Der findes groft sagt to modeller. Den ene går ud over Toppen's rør og kaldes for en "hun". Den anden har en anordning, så den går ind i røret, og kaldes derfor for en "han". Hvis man skal ud efter et nyt hoved, bør man kontrollere hvilken slags, man skal gå efter.

Hovedet kan tætnes ligesom Toppen med enten gummi, vådt læder eller våd køkkenrulle. Afhængig af hovedtypen er det ene at foretrække frem for det andet. Det skal nævnes, at nogle modeller har et gummestykke, der skal placeret på selve vandpibehovedet. Det anbefales, at man lader være med dette, da hovedet bliver ret varmt, og i visse tilfælde smelter noget af gummiet, som så giver den mest kvalme smag i munden. Her virker køkkenrulle virkelig fortræffeligt.

Pakning af hovedet er næsten et helt kapitel for sig. De efterfølgende råd bygger på mange måneders experimenter, som giver et ret godt resultat. De elementer, der varieres ved pakning af et vandpibehoved, er

- Mængden af tobak
- Hvordan man vender sølvpapiret
- Placering af huller, mængden af disse samt størrelsen
- Hvordan kullet vendes

Man skal ikke pakke hovedet med så meget tobak som muligt. Tobakken skal pakkes løst, og ikke op til kanten, da man typisk ikke får røget det hele. Hvis man pakker halvdelen af hovedet tæt, er det ca. den mængde tobak man behøver[2].

Sølvpapiret skal, ifølge de fysikere jeg har snakket med, ligge med den blankeste side ned ad, da denne reflekterer varmen bedst. Om dette er sandt vil jeg lade være op til dem, der ved noget om det.

Huller skal der til, men hvordan? Størrelsen af hullerne bør være på størrelse med en kuglepens spids. Store huller brænder noget af tobakken hurtigere af, mens noget andet forbliver uberørt. Små huller gør det besværligt at suge ordentligt. Men dette kommer også an på hvor mange huller man laver, og i hvilken udstrækning af sølvpapiret. Det siger sig selv, at de huller, der er under kullet, er dem, der hiver varmen fra kullet ned og smelter tobakken. De huller, der er andre steder, hiver blot luft ned. Så mange huller i kanten sikrer, at man også får luft med, når man suger, og ikke kun røg, mens kun huller omkring kullet sikrer en masse røg.

[1] Mange piber fra Tyrkiet bruger læderstykker, specielt fordi deres vaser er lavet af keramik.

[2] Hvis man måler på denne måde, skal man selvfølgelig pakke tobakken løst bagefter.

Typisk vil man forsøge at lave en del huller under kullet, og nogle få stykker ude i kanten til at lufte ud i røgen. Man kan godt komme ud for, at hvis man ikke tillader noget luft udover røgen, kan smagen komme til at være lidt krads[1].

Den sidste parameter, der mangler, er kullet. De kul man køber til formålet har typisk en buet side, og en flad side, med en hulning opad. Man kan også til grillaftener bare bruge ganske almindeligt kul. Man skal huske på, at lade al stjernekasterstøvet sprutte færdig, inden man lægger kullet oven på sølvpapiret. Ellers smager det som om man har taget en stjernekaster ind i munden og forsøgt at inhalere denne, ad! Man kan, lige inden kullet lægges på sølvpapiret, varme kullet en extra gang på den side, der skal nedad, for at sikre kullet er tændt, og man ikke skal bruge 5 minutter på at suge det igang.

Hvis man lægger den flade side nedad, koncentrerer man varmen fra kullet, og det har den uheldige virkning, at man tit brænder tobakken af, og det derfor kommer til at smage af kul. Man bør i starten lægge den buede side nedad, da denne tillader, at der kommer mere luft med, og tobakken derfor bliver smeltet langsommere. Når kullet er ved at miste sin virkning, kan man så vende kullet om, for at bibeholde varmen.

Når alt dette er sagt, hvad er der så tilbage? En vandpibe koster typisk 300,- om det er i Bazaren eller hos den lokale grønthandler. En ny slange ligger et sted mellem 60,- og 90,- afhængig af udsmykning. Man kan dog få dem billigere, hvis man kender nogen i Bazaren eller man køber andet samtidig. Et nyt vandpibehoved ligger omkring de 25,- til 35,- hvis man da ikke selv laver et.

Tobakken er derimod et helt andet emne. Man kan købe de små pakker på 50 g. næsten over alt, men prisen pr. gram er alt for høj, og de små pakker smager ikke rigtig af noget. De store pakker med 250 g. i koster mellem 50,- og 100,- afhængig af hvor, hvem og hvordan. Headshoppen har de store pakker til 100,- og de har næsten altid noget liggende. Bazaren sælger ikke mere[2], men før i tiden kunne man få de store pakker til omkring de 50,- En stor pakke indeholder tobak til mellem 10 og 20 hoveder, afhængig af hvordan hovederne pakkes.

Vandpiberygning er lige så farligt som almindelig rygning, og smutter man et besøg ind på www.cancer.dk (Kræftens Bekæmpelses hjemmeside), kan man læse om alle de måder, man kan få det dårligt, ved at ryge vandpibe.

Når man så har røget lidt eller meget, skal man selvfølgelig huske at rengøre sin vandpibe. Man skal huske at hælde vandet ud af vasen, når man er færdig. Eller står det og bliver råddent, samt afhængig af hvad Toppen består af, kan denne også ruste eller irre til. Slangen kan, som nævnt før, skylles med varmt vand og derefter tørres bedst muligt. Toppen er kun et rør, så en dertil egnet kost/børste kan sagtens bruges til at rense det. Tallerknen bør tørres af og ligeså med tangen. Vandpibehovedet kan for det meste rengøres med køkkenrulle eller lignende, men man bør undersøge, om der skulle sidde nogle tobaksrester inde i selve hovedet. Her kan tangen sagtens bruges til at fjerne sådanne rester.

Såfremt man ønsker at vide mere om vandpiber eller lyster at købe/bygge sin egen kan man besøge `www.roolig.dk` eller `www.vandpiben.dk` (`www.narghile.dk`).

/Æble-Skubberen

Hetz:
Thomas: Jeg må hellere gemme de her skildpadder væk, ellers spiser jeg bare dem alle sammen…

Hetz:
Leap: Jeg tror, at jeg bliver nødt til at holde mig væk fra alkohol i et stykke tid…

[1] 7 under kullet, 3 mellem kullet og kanten samt 2 ude i kanten har indtil videre været en god kombination.
[2] Siger de…

Mads Føk-mafiaen

Man skulle ikke tro, det var kommet så vidt. Godt nok har man hørt om lignende forhold i andre institutioner, forsamlinger, ja sågar andre lande. Men at det skulle være kommet hertil, det havde ingen nok regnet med. Ikke desto mindre, så er den her, Mads Føk Mafiaen.

Det startede godt nok som en mere eller mindre uskyldig forsamling af nørder, der havde til formål at sprede dårlig humor, og lade den ensomme rus tro, at hans humor hørte til på matematisk. Men stille og roligt, uden nogen egentlig har bemærket det, har denne redaktion samlet sig så megen magt, så den nu er enevældig og har sat sig over lov og orden.

Gennem små uskyldige opfordringer på TK og i deres blad, har de snydt og vildledt små forsagte personer til at indsende indlæg, hetzer, billeder, tegninger og andet ind til deres blad. Disse indlæg og andet er derpå blevet gennemgået for personlige informationer, som de, Mads Føk Mafiaen, så har kunne bruge til at afpresse med.

Hvert blad denne redaktion har leveret til folket, er blevet sammensat efter en ond og grusom filosofi. Denne filosofi gør, at læseren på intet tidspunkt har haft mistanke om, at det, han/hun læste faktisk virkede som et narkotisk stof, der fik læseren til at læse bladet igen og igen, mens trangen til næste udgave blot voksede sig større. Selvom man ikke har fået det bekræftet, er der tilfælde, hvor folk på 5'te år, har låst sig inde på deres kontor, under påskud af at de skulle lave deres speciale færdig, mens de faktisk ikke lavede andet end at læse i deres gamle udgaver af Mads Føk...

Men nu kan det være nok! Ikke flere udgaver indeholdende det indvendige af toiletkummer, dødsdruk hos redaktionen eller flere nedladende kommentarer fra Dr. Føk. Den følgende historie er sand, og bør virke som skrækexempel for nybegyndte læsere, der stadigvæk kan løsrive sig fra bladet, og vende tilbage til forelæsningen. Alle os andre må kæmpe med vores dæmoner alene og håbe på, at der engang i fremtiden vil komme en frelser og rette det forkerte...

Søren[1] var lige begyndt på sommerferien, som han efter 3 år på uni havde trængt til. En sidste aften, inden han skulle hjem til sine forældre, god mad og opvaskemaskine, valgte han at tage ind på TAAGEKAMMERET for at føle den gode stemning der. Under mødet havde Søren fået lidt at drikke, men det er ikke så vigtigt her. Det, der er vigtigt, er, at der under mødet, havde sneget sig en ussel og nederdrægtig person ind i lokalet. Denne person var et medlem af Mafiaen, og brugte den gode stemning til, under punktet EVL, at opfordre folk til at skrive indlæg til Mads Føk – For det, synes alle folk jo, er så sjovt at læse i...

Søren gik nu hele ferien og arbejdede på nogle få artikler, som han syntes var nyttig viden for folket på matematik. Og da ferien var omme, og Roskilde Festivalen vel overstået, havde han udarbejdet fire artikler. Disse sendte han til Mads Føk, uden at vide, han faktisk underskrev en aftale, som solgte hans sjæl.

Semesteret begyndte og russerne kom. Efter introduktionsudgaven af Mads Føk, som blot har til hensigt at fange så mange russer i nettet som muligt, kom næste udgave. Og Søren kunne med tilfredshed se, at hans artikler var kommet i, fuldstændig som han havde skrevet dem. Men da Søren nærlæste bladet, kunne han med gru konstatere, at han var blevet skrevet på som medlem af redaktionen. Og endda som DAT/MULT! Stor var hans forvirring, indtil han pludselig blev skubbet ind i et mørkt rum, hvor han fik kærligheden at føle... Bagefter fik han at vide, at hvis han ville beholde sig gode ry som DAT/MATer, skulle han holde sin kæft, og blot blive ved med at forsyne redaktionen med flere artikler... Ellers ville han for evigt være DAT/MULT'er.

Selvom navnet er opdigtet, er historien næsten rigtig nok. Men Søren føler, at sandheden skal frem nu, så ingen andre svage sjæle bliver ledt i fordærv, og får deres fremtid knust!

[1] Navnet er opdigtet for at vedkommende ikke skal føle sig forfulgt eller offer for sarkasme af Mafiaen.

Bare på grund af et tilsyneladende harmløst blad, som styres med hård hånd af en bande, der fuldstændig er uden for landets lov og ret. Så for at slå det helt 100% fast: JEG ER DAT/MAT'er!!!

/stumme

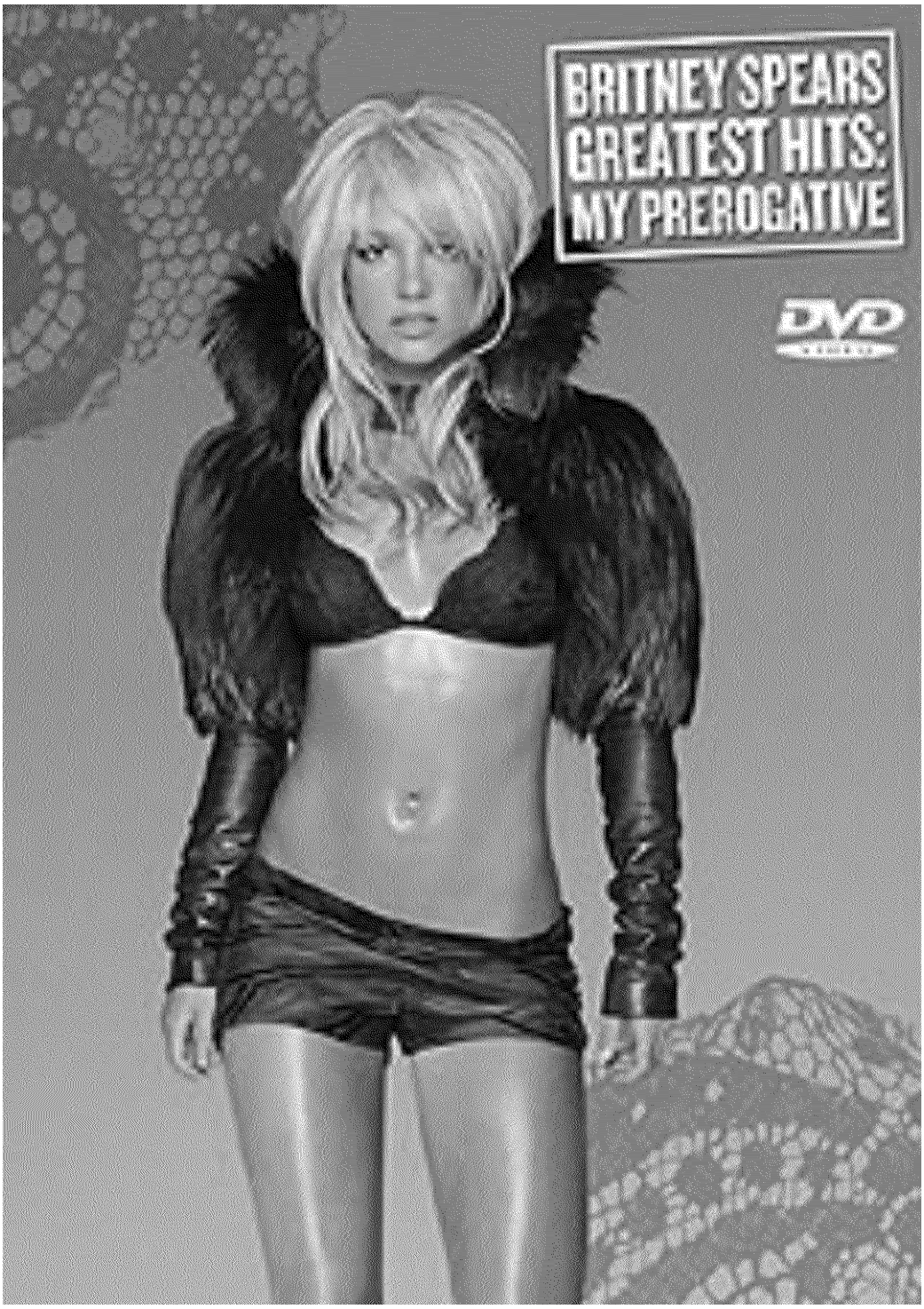

Anmeldelse af “Filthy Lies”

Filthy Lies er en god tegneserie.

`http://filthylies.net/`

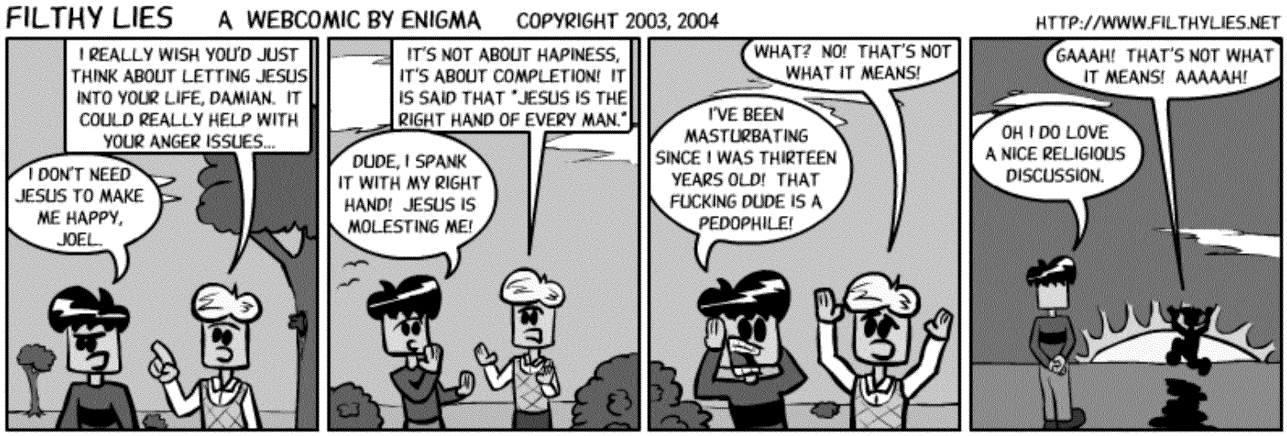

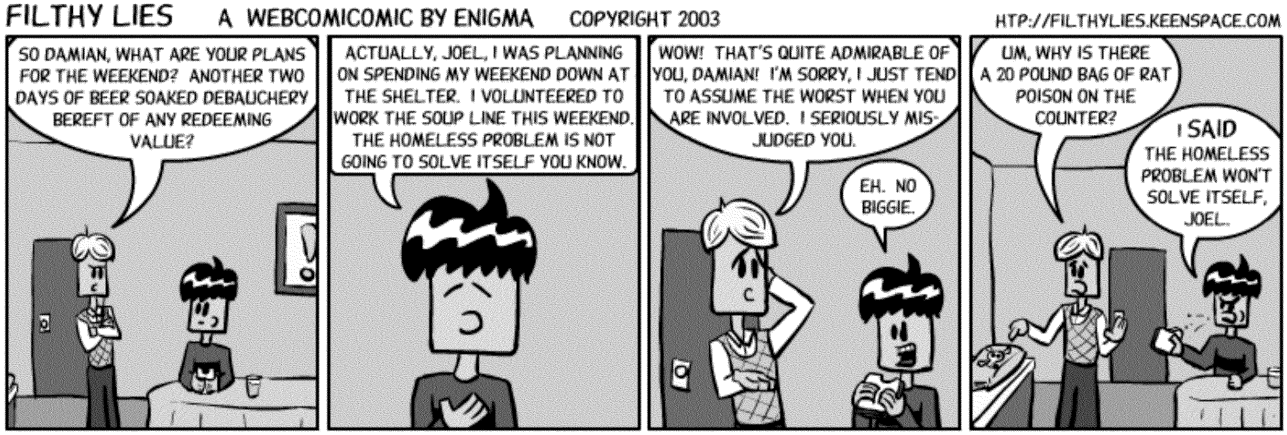

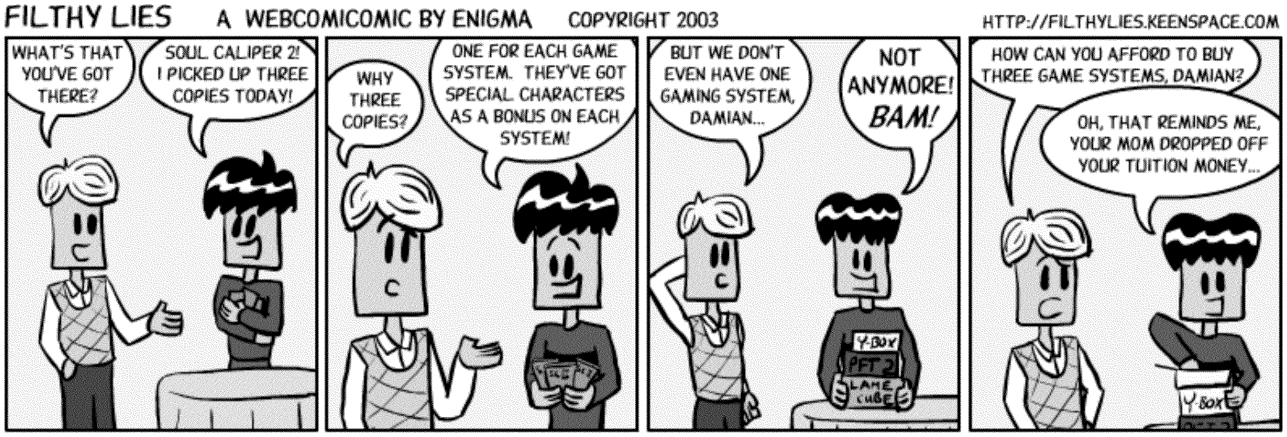

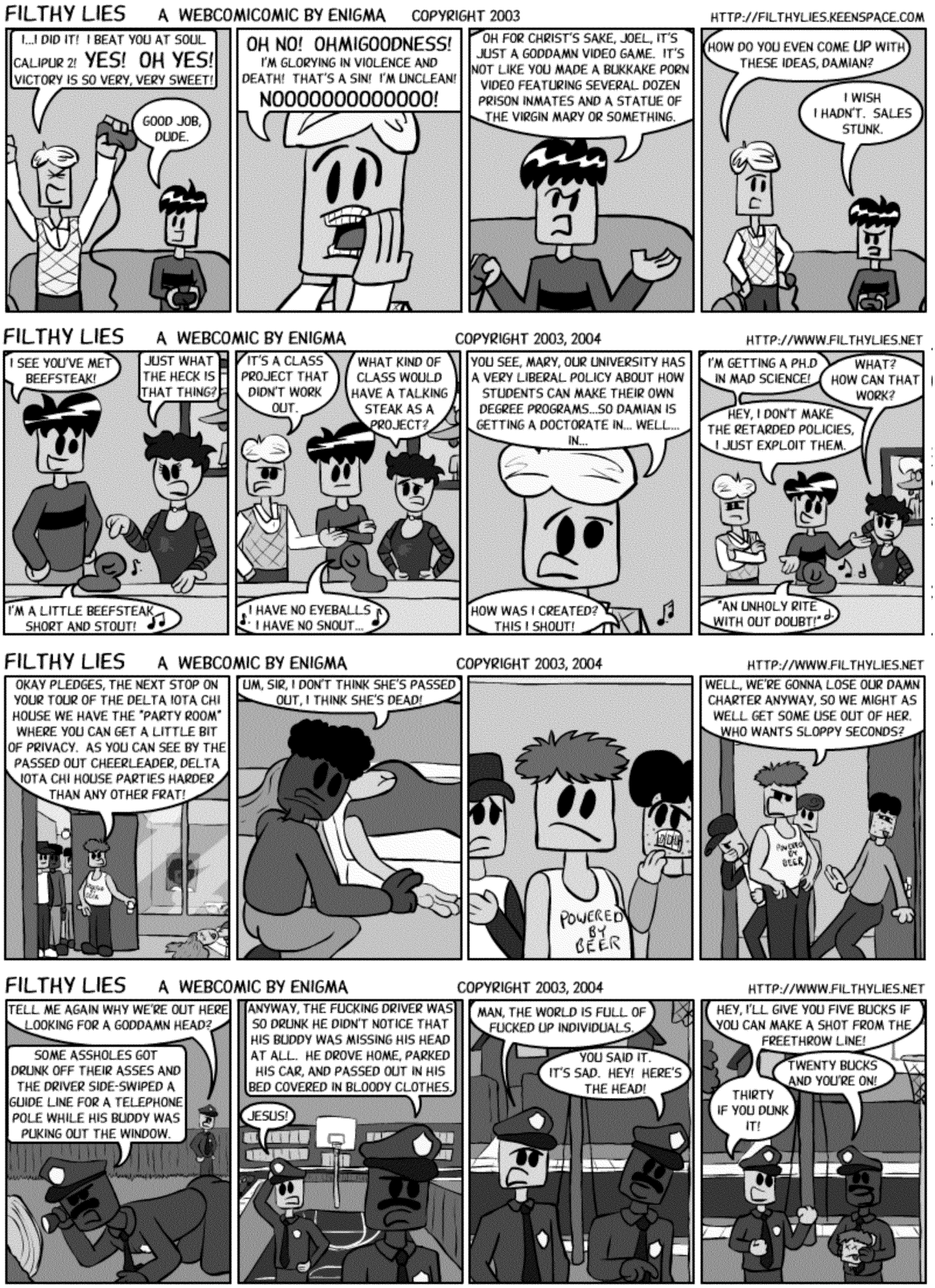
FILTHY LIES A WEBCOMICOMIC BY ENIGMA COPYRIGHT 2003 HTTP://FILTHYLIES.KEENSPACE.COM
I...I DID IT! I BEAT YOU AT SOUL CALIPUR 2! YES! OH YES! VICTORY IS SO VERY, VERY SWEET!
GOOD JOB, DUDE.
OH NO! OHMIGOODNESS! I'M GLORYING IN VIOLENCE AND DEATH! THAT'S A SIN! I'M UNCLEAN! NOOOOOOOOOOOOO!
OH FOR CHRIST'S SAKE, JOEL, IT'S JUST A GODDAMN VIDEO GAME. IT'S NOT LIKE YOU MADE A BUKKAKE PORN VIDEO FEATURING SEVERAL DOZEN PRISON INMATES AND A STATUE OF THE VIRGIN MARY OR SOMETHING.
HOW DO YOU EVEN COME UP WITH THESE IDEAS, DAMIAN?
I WISH I HADN'T. SALES STUNK.
FILTHY LIES A WEBCOMIC BY ENIGMA COPYRIGHT 2003, 2004 HTTP://WWW.FILTHYLIES.NET
I SEE YOU'VE MET BEEFSTEAK!
JUST WHAT THE HECK IS THAT THING?
I'M A LITTLE BEEFSTEAK SHORT AND STOUT!
IT'S A CLASS PROJECT THAT DIDN'T WORK OUT.
WHAT KIND OF CLASS WOULD HAVE A TALKING STEAK AS A PROJECT?
I HAVE NO EYEBALLS I HAVE NO SNOUT...
YOU SEE, MARY, OUR UNIVERSITY HAS A VERY LIBERAL POLICY ABOUT HOW STUDENTS CAN MAKE THEIR OWN DEGREE PROGRAMS...SO DAMIAN IS GETTING A DOCTORATE IN... WELL.... IN...
HOW WAS I CREATED? THIS I SHOUT!
I'M GETTING A PH.D IN MAD SCIENCE!
WHAT? HOW CAN THAT WORK?
HEY, I DON'T MAKE THE RETARDED POLICIES, I JUST EXPLOIT THEM.
"AN UNHOLY RITE WITH OUT DOUBT!"
FILTHY LIES A WEBCOMIC BY ENIGMA COPYRIGHT 2003, 2004 HTTP://WWW.FILTHYLIES.NET
OKAY PLEDGES, THE NEXT STOP ON YOUR TOUR OF THE DELTA IOTA CHI HOUSE WE HAVE THE "PARTY ROOM" WHERE YOU CAN GET A LITTLE BIT OF PRIVACY. AS YOU CAN SEE BY THE PASSED OUT CHEERLEADER, DELTA IOTA CHI HOUSE PARTIES HARDER THAN ANY OTHER FRAT!
UM, SIR, I DON'T THINK SHE'S PASSED OUT, I THINK SHE'S DEAD!
POWERED BY BEER
WELL, WE'RE GONNA LOSE OUR DAMN CHARTER ANYWAY, SO WE MIGHT AS WELL GET SOME USE OUT OF HER. WHO WANTS SLOPPY SECONDS?
FILTHY LIES A WEBCOMIC BY ENIGMA COPYRIGHT 2003, 2004 HTTP://WWW.FILTHYLIES.NET
TELL ME AGAIN WHY WE'RE OUT HERE LOOKING FOR A GODDAMN HEAD?
SOME ASSHOLES GOT DRUNK OFF THEIR ASSES AND THE DRIVER SIDE-SWIPED A GUIDE LINE FOR A TELEPHONE POLE WHILE HIS BUDDY WAS PUKING OUT THE WINDOW.
ANYWAY, THE FUCKING DRIVER WAS SO DRUNK HE DIDN'T NOTICE THAT HIS BUDDY WAS MISSING HIS HEAD AT ALL. HE DROVE HOME, PARKED HIS CAR, AND PASSED OUT IN HIS BED COVERED IN BLOODY CLOTHES.
JESUS!
MAN, THE WORLD IS FULL OF FUCKED UP INDIVIDUALS.
YOU SAID IT. IT'S SAD. HEY! HERE'S THE HEAD!
HEY, I'LL GIVE YOU FIVE BUCKS IF YOU CAN MAKE A SHOT FROM THE FREETHROW LINE!
TWENTY BUCKS AND YOU'RE ON!
THIRTY IF YOU DUNK IT!

/mw

Min sommerferie

En uges ferie i Skotland – ikke dårligt, slet ikke dårligt. De har jo whisky og smukke bjerge og mere whisky?

Det startede da også meget tilforladeligt i Edinburgh hvor Stine, Kim og jeg så the Castle, parken (som er nogle bjerge og en sø midt i byen!) og læste om fortidens fascinerende tortur-metoder og – redskaber i Edinburgh Dungeon – f.eks. at blive hejst op ved taljen og derefter sluppet i frit fald ned på en pyramideformet metalanordning, så underlivet smadres godt og grundigt... Tid til frokost!

I Inverness så vi naturligvis Loch Ness. Vi besluttede at gå tilbage til byen og havde det meget rart med at rende rundt i noget skov/bjerg/hede -terræn hvor vi næsten vidste hvilke stier vi skulle følge. Efter ca. 5 timers vandren endte vi med at tomle de sidste 10km, fordi det regnede. Næste dag fortsatte regnen, så vi tog på whiskydestilleriet Glen Ord til rundvisning og – selvfølgelig- smagsprøve? Sweeet!

Og det blev onsdag aften og tingene begyndte så småt at gå galt... Ikke så snart havde vi smidt vores tasker på campingpladsen i Cannig før vi mødte THE BEASTS FROM HELL!!!! Nej, det var ikke myg, men midges, som er meget mindre end myg. De bider, de flyver ufortrødent til angreb på trods af thailandsk myggegift og så er der alt for mange af dem. Mine to kemiker-rejsekammerater diskuterede at gøre bekæmpelsen af midges til et livsprojekt, imens jeg fik en sølle hævn ved at ae de små sataner ihjel mod teltdugen.

Efter en forholdsvis (vi var 3 mand i et tomandstelt) god nats søvn bevægede vi os ud i Glen Affric området på vores planlagte todages trek. Alting gik "Jolly Good" – på nær en lille 1½ times omvej vi kom til at lave. Vejen var bred og god, vejret herligt og naturen utrolig smuk. Nu var det sådan at jeg den næste dag skulle nå en bus til Glasgow, hvorfra jeg skulle flyve hjemad; så for ikke at stå alt for tidligt op den næste dag valgte vi at gå lidt ekstra efter en velfortjent pause ved et vandrehjem midt på ruten. Her viste den i guiden beskrevne sti sig at være non-eksisterende, så vi jokkede videre igennem noget meget sumpet lavland ved en flod.

Indtil Stine pludselig trådte igennem et hul ved floden. Hendes ene knæ var i forvejen svækket (skulle opereres d. 24 august), men hun klarede sig udmærket på smertestillende tabletter. Og nu sad hun så med det ene ben i et hul til op over knæet og skreg. Efter det første chok, panikken og det mindre problem det var at få Stine op igen, så det ud til at hendes dårlige knæ havde fået et vrid. Meeen Stine er ret hårdfør (og der var heller ikke rigtig nogen mulighed for at få en bil eller lignende derud hvor vi var) så hun humpede videre med os i en times tid indtil vi fandt et sted at slå lejr. I nattens løb blev benet imidlertid værre. Det var klart at Stine hverken burde eller kunne gå mere på benet. Hun havde allerede spist 6 Ibuprofen og 8 Panodil, så der kunne ikke blive tale om flere smertestillende tabletter den nat. Vi overvejede at sende Kim af sted efter hjælp uden sin oppakning, men da det var mørkt, blæsende og regnende valgte vi at vente til det blev morgen?

Det så lidt lysere ud næste dag, så Stine mente godt hun kunne klare at vente et stykke tid, og derfor gik jeg efter hjælp, fordi jeg jo også havde en bus at nå – de andre skulle være i Skotland endnu en uge. Der var ingen mobilforbindelse i området og det kunne det ikke betale sig at gå tilbage til vandrehjemmet efter hjælp (som sagt ingen farbar vej til evt. ambulance). Vi regnede dog med at der kun var 3-4 timers gang til Morvich, hvor ruten endte.

Så kl. 7.15 vandrede jeg af sted på min redningsmission! Der var trods Lonely Planets insisterende referencer til "the track" jævnt hen kun sump. Fuck! Shit! Og Helvedes osse! Blev mine foretrukne fraser når jeg igen og igen trådte igennem mos/mudder-laget og gennemblødte mine sko for Gud ved hvilken gang? Heldigvis var der ikke alt for mange midge-problemer når bare jeg var i bevægelse. I Lonely stod der at jeg på et tidspunkt ville støde på en god sti i forbindelse med en 230 m's stigning; men da

jeg endelig fandt en god sti gik den over til nogle sindssygt stejle vandfald og nedad bjerget. Jeg tænkte at det måske bare var højdeforskel der var blevet refereret til og kravlede, temmelig nervøs nedad. Så stoppede stien. De omgivende bjergsider var meget, meget stejle, så jeg overvejede ikke at kravle videre på egen hånd. Da jeg kom op igen kunne jeg se et skilt et niveau højere oppe end den sti jeg havde fundet. Hmm, måske er det et kort? Da jeg nåede derop stod der: "Danger! Glomach Falls. Please take extreme care!". Ups?

Jeg fandt den rigtige sti og kravlede op over bjerget og ned på den anden side. Hvor der var jævnt løb jeg i bedste Braveheart-stil med min 15 kg's taske klistrende til min efterhånden temmeligt svedige ryg. Efter i alt ca. 5 timers vandring nåede jeg endelig frem til Morvich-området og en ældre mand i en traktor. Efter en mindre episode med hyperventilation og tudetur fik jeg forklaret problemstillingen. Troede jeg. Der viste sig at være lidt misforståelser; men efter endnu et par timer (ca. kl. 13.15) var jeg sikker på at der var sendt helikoptere ud efter mine strandede kammerater. Jeg har fået at vide at stakkels Kim og Stine blev overfaldet fuldstændigt vanvittigt af midges og at de desværre først blev fundet kl. 5 om eftermiddagen. Måske var det ikke helt simpelt at finde et lille grønt telt i et stort grønt område, ud fra de halvdårlige kort-referencer jeg kunne give?

I mellemtiden havde jeg misset min bus. De folk der havde hjulpet mig mente at den bedste løsning var at prøve at tomle til Glasgow.

Som sagt, så gjort. Hvis jeg ikke kan få et lift vha. tandpastasmilet, kan jeg da i det mindste se sølle ud, tænkte jeg: træt, svedt, mudret og med et pænt mønster af midge-bid på udsatte steder.

Og så var jeg så usandsynligt heldig at jeg først blev samlet op af en forretningsmand, der satte mig af ved krydsvejen mellem Inverness og Glasgow, og derefter fik et lift af en fyr der tilfældigvis selv skulle til Glasgow, og kørte mig direkte til Central Station til kl. lidt over 6. Jeg nåede altså mit fly i god tid, og efter en overnatning i Stansted lufthavn kom jeg hjem til Egå næste formiddag til et læææænge tiltrængt bad!

Utroligt så heldig man kan være, selv når man står i en uheldig situation! Og så er det jo stakkels Stine det er gået værst ud over – igen. Der var også en episode hvor hun gik kold i noget jungle i Malaysia. En lang historie som involverer en flod og nogle indfødte? Stine virker lidt som en lynafleder for uheld. Alligevel tror jeg, at jeg holder en lille pause fra trekking – med eller uden Stine – for det er sgu godt nok hårdt!

/Anna Sejersen Riis

Hetz:
`http://rumcenter.dk/astronautkampagne/index.html`: Andre fordelagtige egenskaber omfatter bl.a. [...] sprogkunskaber [...]

Hetz:
Thomas: Er det ikke hende, der har skrevet den der "Livet i mine mænd"?

Hetz:
Balrog: Det gode ved denne her, at man virkelig kan kramme den! Det kan man ikke saa godt med Anne Sevelsted...

Hetz:
BKA$$: Jeg forstaar mig paa kvinder... Jeg har engang vaeret ude og handle med min mor.

Hetz:
Michael (sol far): (ligger hænslængt over Helge) Giv mig kølle.

Hetz:
Michael (sol far): Jeg vil ikke være sammen med to piger.

Hetz:
Marie: Jeg har fundet ud af, at jeg bliver boende, hvor jeg bor, til jeg flytter.

At møde sin fortid

Dette er historien om en lille dat-fys studerende, som ganske vist skiftede studie, men alligevel først hin mærkelige oktoberdag mange år senere skulle sige endeligt farvel til sin brogede fortid.

Alle kender og elsker vi jo sangen om den stolte og brave hval Hvalborg. Som Shu-bi-dua i sin udødelige sang beskriver, handler hvalen Hvalborg jo om venskabet mellem en dreng og en hval. Drengen møder Hvalborg et kort øjeblik af sit liv, som ændres for altid. Selvom drengen ikke vokser op og bliver hvalforsker og havbiolog, har hvalen Hvalborg alligevel påvirket ham og hans levevis. Men igennem de mange år fra drengen møder Hvalborg og til handlingen i sangen starter, har han ikke en eneste gang mødt Hvalborg, selvom han sikkert mange gange har tænkt på ham. Derfor oplever man det sælsomme skisma mellem tristhed og glæde, da Hvalborg dør, og drengen endelig får sagt farvel. På den ene side er det jo trist hinsides beskrivelse, at den stolte kæmpe nu er den dødeste af hvaler, men på den anden side markerer det en endelig slutning for drengen, som i mellemtiden er blevet voksen. Nu har han, ganske vist en daler fattigere (han skulle jo købe billetten), fået afsluttet kapitlet med Hvalborg og kan se tilbage på gode minder og regnorme med to ender. Således er historien om hvalen Hvalborg, og den opmærksomme læser tænker i dette øjeblik sikkert ret meget på, hvad i alverden vi skal bruge den historie til.

Jo, vi skal tilbage til vores lille dat-fys studerende fra tidligere. Engang var han også blot en lille dreng, som havde sit første møde med den store verden. Hans møde var med den store grumme datalogi, som på en gang bragte ham så meget glæde, men samtidig så urimeligt meget kedsomhed og dårlige karakterer (syng med mig: dADS gør ondt, dADS gør aaaaaaaaaaaaavs…), at han så sig nødsaget til at forlade dette fag. Men inden denne skæbnesvangre beslutning, havde den lille dreng jo naturligvis haft sine glædelige stunder. Hvem husker eksempelvis ikke de hyggelig dage og nætter i mausolæet, hvor man brugte den ene herlige time efter den anden på at lave sin helt egen lille browser. Ok, den var snottet, den var elendig, den crashede ustandseligt (med mindre man greb alt muligt, naturligvis), men det var éns egen. En rar fornemmelse. Alle disse minder væltede naturligvis frem, da den lille dreng en skønne dag var på vej hjem fra cykelkælderen under fysik og for første gang i mange år ser en computer af mærket SUN:

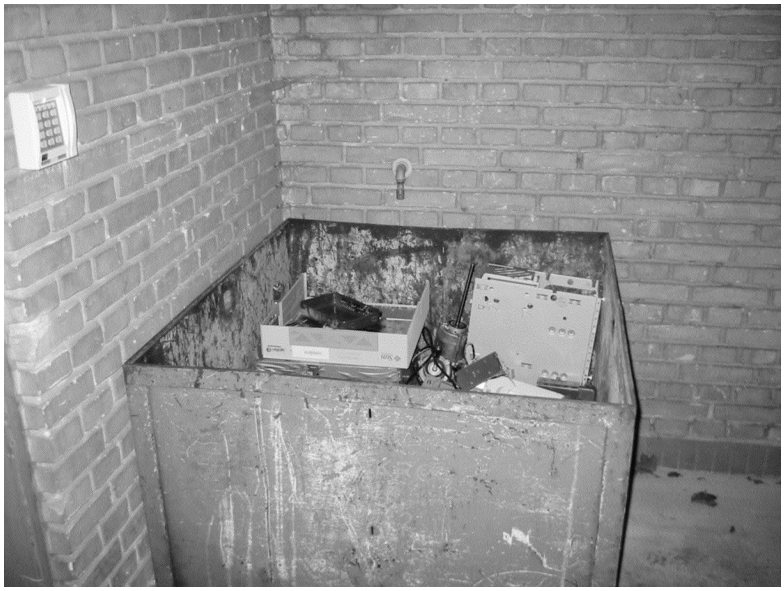

Minderne vætede frem, og den lille dreng, som imellemtiden var blevet stor, tog en dyb indånding, tænkte på hvalen Hvalborg, og gjorde sig klar til at møde sin egen fortid (som dog ikke kostede en daler, det var rart, man er vel fattig studerende). Hvem husker dog ikke mærket SUN, netop dette computermærke udmærkede sig jo i særlig grad ved sit herlige Solaris system, som i modsætning til det latterlige IRIX system kunne køre en masse rigtige programmer. Hvem har dog ikke siddet en sen nattetime og desperat forsøgt at få verdens langsomste sun i mausolæet til at køre StarOffice. Og det virkede. Desværre krævede det så mange lokale filer, at man oversked sin diskkvote alene på det (for slet ikke at tale om størrelsen af dokumenterne…) og desværre kørte det så langsomt, at man højst kunne skrive en enkelt side pr. nat. Men det virkede. Ærgeligt var det også, at programmet crashede, hvis man forsøgte at printe til andet end r0, men hvad… Det virkede. Og det virkede godt syntes man. I hvertfald i dette nostalgiske øjeblik hvor man står og kigger på sin fordums SUN i en skraldespand. Men SUN var jo mere end Solaris. SUN var ud over indbegrebet af langsomhed på de små lokale stationer også noget andet. Det var indbegrebet af hurtighed, var det. Man så ganske vist aldrig denne maskine, dette fartmonster, denne ven i nødens stund, denne redningsmand, som så ofte havde klaret en vanskelig kompilering på få sekunder. Aldrig så vi den, aldrig mødte vi den, og aldrig fandt man faktisk ud af, om det forjættede land blot var en konspiration for at narre små russer, men den virkede. Den kompilerede og kompilerede, også selvom det var lidt forbudt, og man i virkeligheden sikkert tog en masse små cpu-cykler fra seriøse forskere. Men hvad, tænkte vi, de klarer sig jo nok i morgen, og det går jo så stærkt, og det er jo rart.

Ja, sådan tænkte vi. Men aldrig, aldrig, så vi den – sundew, vores elskede maskine.

Indtil denne hin mærkelige oktoberdag:

Den dødeste af hvaler.

/Robert Jensen

How to Build an H-Bomb

Making and owning an H-bomb is the kind of challenge real Americans seek. Who wants to be a passive victim of nuclear war when, with a little effort, you can be an active participant? Bomb shelters are for losers. Who wants to huddle together underground eating canned Spam? Winners want to push the button themselves. Making your own H-bomb is a big step in nuclear assertiveness training – it's called Taking Charge. We're sure you'll enjoy the risks and the heady thrill of playing nuclear chicken.

Introduction

When the Feds clamped down on *The Progressive* magazine for attempting to publish an article on the manufacture of the hydrogen bomb, it piqued our curiosity. Was it really true that atomic and hydrogen bomb technology was so simple you could build an H-bomb in your own kitchen? *Seven Days* decided to find out. Food editor Barbara Ehrenreich, investigative reporter Peter Biskind, Photographer Jane Melnick and nuclear scientist Michio Kaku were given three days to cook up a workable H-bomb. They did and we have decided to share their culinary secrets with you.

Not that *Seven Days* supports nuclear terrorism. We don't. We would prefer to die slowly from familiar poisons like low-level radiation, microwaves, DDT, DBCP, aflatoxins, PBBs, PBCs, or food dyes, rather than unexpectedly, say as hostage to a Latvian nationalist brandishing a homemade bomb. In our view the real terrorists are the governments, American, Soviet, French, Chinese, and British, that are hoarding H-bombs for their own use, and worse still, those governments (U.S., French and German) that are eagerly peddling advanced nuclear technology to countries like South Africa, Brazil, and Argentina so that they can make their own bombs. When these bombs are used, and they will be, it will be the world's big-time nuclear peddlers, along with corporate suppliers like General Electric, Westinghouse, and Gulf Oil, that we can thank for it. Gagging *The Progressive* will do no more for national security than backyard bomb shelters because like it or not the news is out. The heart of the successful H-bomb is the successful A-bomb. Once you've got your A-bombs made the rest is frosting on the cake. All you have to do is set them up so that when they detonate they'll start off a hydrogen-fusion reaction.

Part 1: Making Your Bomb

Step 1: Getting the Ingredients

Uranium is the basic ingredient of the A-bomb. When a uranium atom's nucleus splits apart, it releases a tremendous amount of energy (for its size), and it emits neutrons which go on to split other nearby uranium nuclei, releasing more energy, in what is called a 'chain reaction'. (When atoms split, matter is converted into energy according to Einstein's equation $E = mc^2$. What better way to mark his birthday than with your own atomic fireworks?)

There are two kinds (isotopes) of uranium: the rare U-235, used in bombs, and the more common, heavier, but useless U-238. Natural uranium contains less than 1 percent U-235 and in order to be usable in bombs it has to be "enriched" to 90 percent U-235 and only 10 percent U-238. Plutonium-239 can also be used in bombs as a substitute for U-235. Ten pounds of U-235 (or slightly less plutonium) is all that is necessary for a bomb. Less than ten pounds won't give you a critical mass. So purifying or enriching naturally occurring uranium is likely to be your first big hurdle. It is infinitely easy to steal ready-to-use enriched uranium or plutonium than to enrich some yourself. And stealing uranium is not as hard as it sounds.

There are at least three sources of enriched uranium or plutonium...

Enriched uranium is manufactured at a gaseous diffusion plant in Portsmouth, Ohio. From there it is shipped in 10 liter bottles by airplane and trucks to conversion plants that turn

it into uranium oxide or uranium metal. Each 10 liter bottle contains 7 kilograms of U-235, and there are 20 bottles to a typical shipment. Conversion facilities exist at Hematite, Missouri; Apollo, Pennsylvania; and Erwin, Tennessee. The Kerr-McGee plant at Crescent Oklahoma – where Karen Silkwood worked – was a conversion plant that "lost" 40 lbs of plutonium. Enriched uranium can be stolen from these plants or from fuel-fabricating plants like those in New Haven, San Diego; or Lynchburg, Virginia. (A former Kerr-McGee supervisor, James V. Smith, when asked at the Silkwood trial if there were any security precautions at the plant to prevent theft, testified that 'There were none of any kind, no guards, no fences, no nothing.')

Plutonium can be obtained from places like United Nuclear in Pawling, New York; Nuclear Fuel Services in Erwin, Tennessee; General Electric in Pleasanton, California; Westinghouse in Cheswick, Pennsylvania; Nuclear Materials and Equipment Corporation (NUMEC) in Leechburg, Pennsylvania; and plants in Hanfford, Washington and Morris, Illinois. According to *Rolling Stone* magazine the Israelis were involved in the theft of plutonium from NUMEC.

Finally you can steal enriched uranium or plutonium while it's en-route from conversion plants to fuel fabricating plants. It is usually transported (by air or truck) in the form of uranium oxide, a brownish powder resembling instant coffee, or as a metal, coming in small chunks called "broken buttons." Both forms are shipped in small cans stacked in 5-inch cylinders braced with welded struts in the center of ordinary 55 gallon steel drums. The drums weigh about 100 pounds and are clearly marked "Fissible Material" or "Danger, Plutonium." A typical shipment might go from the enrichment plant at Portsmouth, Ohio to the conversion plant in Hematite Missouri then to Kansas City by truck where it would be flown to Los Angeles and then trucked down to the General Atomic plant in San Diego. The plans for the General Atomic plant are on file at the Nuclear Regulatory Commission's reading room at 1717 H Street NW Washington. A Xerox machine is provided for the convenience of the public.

If you can't get hold of any enriched uranium you'll have to settle for commercial grade (20 percent U-235). This can be stolen from university reactors of a type called TRIGA Mark II, where security is even more casual than at commercial plants.

If stealing uranium seems too tacky you can buy it. Unenriched uranium is available at any chemical supply house for $23 a pound. Commercial grade (3 to 20 percent enriched) is available for $40 a pound from Gulf Atomic. You'll have to enrich it further yourself. Quite frankly this can be something of a pain in the ass. You'll need to start with a little more than 50 pounds of commercial-grade uranium. (It's only 20 percent U-235 at best, and you need 10 pounds of U-235 so...) But with a little kitchen-table chemistry you'll be able to convert the solid uranium oxide you've purchased into a liquid form. Once you've done that, you'll be able to separate the U-235 that you'll need from the U-238.

First pour a few gallons of concentrated hydrofluoric acid into your uranium oxide, converting it to uranium tetrafluoride. (*Safety note: Concentrated hydrofluoric acid is so corrosive that it will eat its way through glass, so store it only in plastic. Used 1-gallon plastic milk containers will do.*) Now you have to convert your uranium tetrafluoride to uranium hexafluoride, the gaseous form of uranium, which is convenient for separating out the isotope U-235 from U-238.

To get the hexafluoride form, bubble fluorine gas into your container of uranium tetrafluoride. Fluorine is available in pressurized tanks from chemical-supply firms. Be careful how you use it though because fluorine is several times more deadly than chlorine, the classic World War I poison gas. Chemists recommend that you carry out this step under a stove hood (the kind used to remove unpleasant cooking odors).

If you've done your chemistry right you should now have a generous supply of uranium hexafluoride ready for enriching. In the old horse-and-buggy days of A-bomb manufacture the enrichment was carried out by pas-

sing the uranium hexafluoride through hundreds of miles of pipes, tubes, and membranes, until the U-235 was eventually separated from the U-238. This gaseous-diffusion process, as it was called is difficult, time-consuming, and expensive. Gaseous-diffusion plants cover hundreds of acres and cost in the neighborhood of $2-billion each. So forget it. There are easier, and cheaper, ways to enrich your uranium.

First transform the gas into a liquid by subjecting it to pressure. You can use a bicycle pump for this. Then make a simple home centrifuge. Fill a standard-size bucket one-quarter full of liquid uranium hexafluoride. Attach a six-foot rope to the bucket handle. Now swing the rope (and attached bucket) around your head as fast as possible. Keep this up for about 45 minutes. Slow down gradually, and very gently put the bucket on the floor. The U-235, which is lighter, will have risen to the top, where it can be skimmed off like cream. Repeat this step until you have the required 10 pounds of uranium. (*Safety note: Don't put all your enriched uranium hexafluoride in one bucket. Use at least two or three buckets and keep them in separate corners of the room. This will prevent the premature build-up of a critical mass.*)

Now it's time to convert your enriched uranium back to metal form. This is easily enough accomplished by spooning several ladlefuls of calcium (available in tablet form from your drugstore) into each bucket of uranium. The calcium will react with the uranium hexafluoride to produce calcium fluoride, a colorless salt which can be easily be separated from your pure enriched uranium metal.

A few precautions:

- While uranium is not dangerously radioactive in the amounts you'll be handling, if you plan to make more than one bomb it might be wise to wear gloves and a lead apron, the kind you can buy in dental supply stores.

- Plutonium is one of the most toxic substances known. If inhaled, a thousandth of a gram can cause massive fibrosis of the lungs, a painful way to go. Even a millionth of a gram in the lungs will cause cancer. If eaten plutonium is metabolized like calcium. It goes straight to the bones where it gives out alpha particles preventing bone marrow from manufacturing red blood cells. The best way to avoid inhaling plutonium is to hold your breath while handling it. If this is too difficult wear a mask. To avoid ingesting plutonium orally follow this simple rule: never make an A-bomb on an empty stomach.

- If you find yourself dozing off while you're working, or if you begin to glow in the dark, it might be wise to take a blood count. Prick your finger with a sterile pin, place a drop of blood on a microscope slide, cover it with a cover slip, and examine under a microscope. (Best results are obtained in the early morning.) When you get leukemia, immature cells are released into the bloodstream, and usually the number of white cells increases (though this increase might take almost 2 weeks). Red blood cells look kind of like donuts (without the hole), and are slightly smaller than the white cells, each of which has a nucleus. Immature red cells look similar to white cells (i.e.. slightly larger and have a nucleus). If you have more than about 1 white cell (including immature ones) to 400 red cells then start to worry. But, depending upon your plans for the eventual use of the bomb, a short life expectancy might not be a problem.

Step 2: Assembling the A-Bomb

Now that you've acquired the enriched uranium, all that's left is to assemble your A-bomb. Go find a couple of stainless steel salad bowls. You also want to separate your 10 pounds of U-235 into two hunks. (*Keep them apart!*) The idea is to push each half your uranium into the in-

side of a bowl.

Take one hunk of your uranium and beat it into the inside of the first bowl. Uranium is malleable, like gold, so you should have no trouble hammering it into the bowl to get a good fit. Take another five-pound hunk of uranium and fit it into a second stainless steel bowl. These two bowls of U-235 are the "subcritical masses" which, when brought together forcefully, will provide the critical mass that makes your A-bomb go. Keep them a respectful distance apart while working because you don't want them to "go critical" on you... At least not yet.

Now hollow out the body of an old vacuum cleaner and place your two hemispherical bowls inside, open ends facing each other, no less than seven inches apart, using masking tape to set them up in position. The reason for the steel bowls and the vacuum cleaner, in case you're wondering, is that these help reflect the neutrons back into the uranium for a more efficient explosion. "A loose neutron is a useless neutron" as the A-bomb pioneers used to say.

As far as the A-bomb goes, you're almost done. The final problem is to figure out how to get the two U-235 hemispheres to smash into each other with sufficient force to set off a truly effective fission reaction. Almost any type of explosive can be used to drive them together. Gunpowder, for example, is easily made at home from potassium nitrate, sulfur, and carbon. Or, you can get some blasting caps or TNT. (Buy them or steal them from a construction site.) Best of all is C4 plastic explosive. You can mold it around your bowls, and it's fairly safe to work with. (But, it might be wise to shape it around an extra salad bowl in another room, and THEN fit it to your uranium-packed bowls. This is particularly true in winter, when a stray static electrical charge might induce ignition in the C4. A responsible bomb maker considers it impolite to accidentally destroy more of the neighborhood than absolutely necessary.)

Once the explosives are in place all you need to do is hook up a simple detonation device with a few batteries, a switch, and some wire. Remember though that it is essential that the two charges – one on each side of the casing – go off simultaneously.

Now put the whole thing in the casing of an old Hoover vacuum cleaner and you're finished with this part of the process.

The rest is easy.

Step 3: Make More A-Bombs Following the Directions Above

A Word to the Wise About Wastes

After your A-bomb is completed you'll have a pile of moderately fatal radioactive wastes like U-238. These are not dangerous, but you do have to get rid of them. You can flush leftovers down the toilet. (Don't worry about polluting the ocean, there is already so much radioactive waste there, a few more bucketfuls won't make any waves whatsoever.) If you're the fastidious type – the kind who never leaves gum under their seat at the movies – you can seal the nasty stuff in coffee cans and bury it in the backyard, just like Uncle Sam does. If the neighbor kids have a habit of trampling the lawn, tell them to play over by the waste. You'll soon find that they're spending most of their time in bed.

Going First Class

If you're like us, you're feeling the economic pinch, and you'll want to make your bomb as inexpensively as possible, consonant of course with reasonable yield. The recipe we've given is for a budget-pleasing H-bomb, no frills, no flourishes; it's just a simple 5-megaton bomb, capable of wiping out the New York metropolitan area, the San Francisco Bay area, or Boston. But don't forget, your H-bomb will only be as good as the A-bombs in it.

If you want to spend a little more money you can punch-up your A-bomb considerably. Instead of centrifuging your uranium by hand, you can buy a commercial centrifuge. (Fisher Scientific sells one for about $1000.) You also might want to be fussier about your design. The Hiroshima bomb, a relatively crude one, only fissioned 1 percent of it's uranium and yielded only 13 kilotons. In order to fission more of the

uranium, the force of your explosive "trigger" needs to be evenly diffused around the sphere; the same pressure has to be exerted on every point of the sphere simultaneously. (It was a technique for producing this sort of simultaneous detonation by fashioning the explosives into lenses that the government accused Julius and Ethel Rosenberg of trying to steal).

Part 2: Putting Your H-Bomb Together

The heart of the H-bomb is the fusion process. Several A-bombs are detonated in such a way as to create the extremely high temperature (100 million degrees C) necessary to fuse lithium deuteride (LiD) into helium. When the lithium nucleus slams into the deuterium nucleus, two helium nuclei are created, and if this happens to enough deuterium nuclei rapidly enough, the result is an enormous amount of energy: the energy of the H-bomb. You don't have to worry about stealing lithium deuteride, it can be purchased from any chemical-supply house. It costs $1000 a pound. If your budget won't allow it you can substitute lithium hydride at $40 a pound. You will need at least 100 pounds. It's a corrosive and toxic powder so be careful.

Place the lithium deuteride or hydride in glass jars and surround it with four A-bombs in their casings. Attach them to the same detonator so that they will go off simultaneously. The container for the whole thing is no problem. They can be placed anywhere: Inside an old stereo console, a discarded refrigerator, etc...

When the detonator sets off the four A-bombs all eight hemispheres of fissionable material will slam into each other at the same time creating four critical masses and four detonations. This will raise the temperature of the lithium deuteride to 100 million degrees C fast enough (a few billionths of a second) so that the lithium will not be blown all over the neighborhood before the nuclei have time to fuse. The result, at least 1000 times the punch of the puny A-bomb that leveled Hiroshima (20 million tons of TNT vs. 20 thousand tons.)

Part 3: What to do With Your Bomb

Now that you have a fully assembled H-bomb housed in an attractive console of your choice you may be wondering, "What should I do with it?" Every family will have to answer this question according to its own tastes and preferences, but you may want to explore some possibilities which have been successfully pioneered by the American government.

Sell Your Bomb and Make a Pile of Money

In these days of rising inflation, increasing unemployment, and an uncertain economic outlook, few businesses make as much sense as weapons production. If your career forecast is cloudy, bomb sales may be the only sure way to avoid the humiliation of receiving welfare, or unemployment. Regardless of your present income level, a home H-bomb business can be an invaluable income supplement, and certainly a profitable alternative to selling Tupperware or pirated Girl Scout cookies.

Unfortunately for the family bomb business, big government has already cornered a large part of the world market. But this does not mean that there is a shortage of potential customers. The raid on Entebee was the Waterloo of hijacking, and many nationalist groups are now on the alert for new means to get their message across. They'd jump at the chance to get hold of an H-bomb. Emerging nations which can't ante up enough rice or sugar to buy themselves a reactor from G.E. or Westinghouse are also shopping around.

You may wonder about the ethics of selling to nations, or groups, whose goals you may disapprove of. But here again, take a tip from our government: forget ideology – it's cash that counts. And remember, H-bomb sales have a way of escalating, almost like a chain reaction. Suppose you make a sale to South Yemen which you believe to be a Soviet puppet. Well within a few days some discrete inquiries from North Yemen and possibly the Saudis, the Egyptians and the Ethiopians as well can be expected. Similarly, a sale to the IRA will generate a sale to

the Ulster government; and a sale to the Tanzanians will bring the Ugandans running, and so forth.

It doesn't matter WHICH side you're on, only how many sides there are. Don't forget about the possibility of repeat sales to the same customer. As the experience of both the U.S. and the U.S.S.R. has shown, each individual nation has a potentially infinite need for H-bombs. No customer – no matter how small – can ever have too many.

Use Your Bomb at Home

Many families are attracted to the H-bomb simply as a "deterrent." A discrete sticker on the door or on the living room window saying "This Home Protected by H-bomb" will discourage IRS investigators, census takers, and Jehovah's Witnesses. You'll be surprised how fast the crime rate will go down and property values will go up. And once the news gets out that you are a home H-bomb owner you'll find that you have unexpected leverage in neighborhood disputes over everything from parking places and stereo noise levels to school tax rates. So relax and enjoy the pride and excitement of home H-bomb ownership!

Is It For You?

Let's be honest. The H-bomb isn't for everyone. Frankly there are people who can't handle it. They break out in hives at the very mention of mega-death, fallout, or radiation sickness.

The following quiz will help you find out whether you have what it takes for home H-bomb ownership. If you can answer "yes" to six or more of these questions, then you're emotionally eligible to join the nuclear club. If not, a more conventional weapon may be more your cup of tea, try botulism-toxin, laser rays, or nerve gas.

- I ignore the demands of others.
- I subscribe to one or more of the following: *Soldier of Fortune*, *Hustler*, *Popular Mechanics*, *Self*.
- Though I have many interesting acquaintances, I am my own best friend.
- I know what to say after you say "Hello," but I am seldom interested in pursuing the conversation.
- I have seen the movie "The Deer Hunter" more than once.
- I know that everyone can be a winner if they want to, and I resent whiners.
- I own one or more of the following: handgun, video game, trash compactor, snowmobile.
- I am convinced that leukemia is psychosomatic.
- I am aware that most vegetarians are sexually impotent.
- I have read evidence that solar energy is a Communist conspiracy.

Myths About Nuclear War

Ever since the first mushroom cloud over Hiroshima ushered in the atomic age, a small group of nay-sayers and doom-mongers has lobbied, campaigned and demonstrated to convince Americans that H-bomb ownership, along with nuclear power, is dangerous and unhealthy. Using their virtual stranglehold over the media, these people have tried to discredit everything nuclear from energy to war. They have vastly overrated the risks of nuclear bombs and left many Americans feeling demoralized and indecisive; not sure where the truth lies. Well, here are the myths, and here are the facts.

Myth: After a nuclear exchange the earth will no longer be suitable for human habitation.

Fact: This is completely false. According to one scientist (quoted in John McPee's *The Curve of Binding Energy*) "*The largest bomb that has ever been exploded anywhere was 60 megatons, and that is one-thousandth the force of an earthquake, one-thousandth the force of a hurricane. We have lived with earthquakes and hurricanes for a long time.*" Another scientist adds, "*It is often assumed that a full blown nuclear war would be the end of life on earth. That is far from the truth. To end life on earth would take at least a thousand times the total yield of all the nuclear explosives existing in the world, and probably a lot more.*" Even if humans succumbed, many forms of life would survive a nuclear free-for-all, cockroaches, certain forms of bacteria, and lichens, for instance.

Hetz:
Adam (fys1): Fisse er bedre end logik, men jeg kan ikke bevise det.

Myth: Radiation is bad for you.

Fact: Everything is bad for you if you have too much of it. If you eat too many bananas you'll get a stomach-ache. If you get too much sun you can get sunburned (or even skin cancer). Same thing with radiation. Too much may make you feel under the weather, but nuclear industry officials insist that there is no evidence that low-level radiation has any really serious adverse effects. And, high-level radiation may bring unexpected benefits. It speeds up evolution by weeding out unwanted genetic types and creating new ones. (Remember the old saying, "Two heads are better than one.") Nearer to home, it's plain that radiation will get rid of pesky crab grass and weeds, and teenagers will find that brief exposure to a nuclear burst vaporizes acne and other skin blemishes. (Many survivors of the Hiroshima bomb found that they were free from skin and it's attendant problems forever.)

We hope this clears up any misconceptions you may have had. Enjoy your H-Bomb!

TÅGEKAMMERET præsenterer:

Sæt kryds i kalenderen:

Stand-up
d. 17 November

Bodycrashing
d. 1 December

Julefest
d. 10 December

TÅGEKAMMERET

Hetz:
Adam (fys1): Jeg er efterhånden begyndt at kunne lide Mat. Anal.
Kiri (fys1): Jeg har hele tiden godt kunnet lide anal

/PR

Spørg Dr. Føk

Spørg Dr. Føk er en brevkasse for alle læsere af Mads Føk. Dr. Føk har svar på alt mellem himmel og jord. Indsend dine spørgsmål enten ved at aflevere det i Føks postkasse på Matematisk Informationskontor, eller til `drfoek@madsfoek.dk`. Alle spørgsmål skal være forsynet med navn og adresse, men bringes under mærke her på siden. Vi forbeholder os ret til at forkorte brevene.

Stager

Kære Dr. Føk.
Jeg ved hvad lysestager er. Det er sådan nogen, man sætter lys fast i før man sætter ild til dem. Hvad er så FUstager?

Fru Federline

Kære Britney
Sådan nogle, der sikrer at øllet ikke render ud. Det viser sig, at det er særdeles svært at stable 30 liter øl oven i hinanden uden at bruge en anordning til at klistre det sammen. En fustage er en sådan anordning.

Dr. Føk

Struds

Kære Dr. Føk.
Hvorfor er der ikke en strudse-farm i uniparken? Tænk på alt den gratis føde, der bare ville vandre fri omkring. Strudse er jo lidt som ænder, bortset fra at de er større og ikke kan flyve væk når man prøver at fange dem…

Landsforeningen for gratis mad til studerende

Kære SU-slave
Netop derfor. Og fordi strudse i virkeligheden er forklædte KGB agenter, som er en del af ondskabens akse og vil *spise* studerende og gøre dem til *kommunister*!

Dr. Føk

Vasketøj

Kære Dr. Føk.
Hvorfor bliver vasketøj ikke tørt af at ligge i hverken vaskemaskinen eller en plastikpose?

Aanti-vaskekonen

Kære iVaskekoneAnt
Dette er en udbredt misforståelse. Vasketøj *bliver* rent faktisk tørt af at ligge i en vaskemaskine og i en plastikpose, såfremt det ligger i *begge* på samme tid.
Du skal således lægge tøjet i en plastikpose og lægge denne inde i vaskemaskinen. Alternativt kan du lade tøjet ligge i vaskemaskinen, som du pakker ind i en stor plastikpose, men dette er i de fleste tilfælde en noget vanskeligere fremgangsmåde – YMMV.

Dr. Føk

Life, the universe and everything

Kære Dr. Føk.
Mit ego siger:
Livet er et fængsel
og døden er en prøveløsladelse.
Hvafor'n religion er det ?

Trylmand

Kære Tryllekunstner
Svaret er fisk.

Dr. Føk

Vi er, som vi er

Da jeg tidligere har skrevet en kort artikel om hvad kvinder mener, når de siger noget andet, føler jeg også, at jeg bør skrive en artikel til kvinderne, så de kan forstå os mænd, nu hvor vi prøver at forstå dem.

Jeg ved godt, at alle de der kvindeblade som Femina, Sirene og Se & Hør altid siger, de har regnet os mænd ud. Og det vil jeg da gerne tro på, for vi er ikke så svære at tyde. Dog hører man konstant kvinder brokke sig over os mænd, så enten deler kvindebladene ikke ud af deres erfaringer, eller også er der ingen, der læser disse blade.

Egentlig ville jeg have kaldt artiklen "Vi siger det vi mener", men kom til at tænke på, at det ikke helt forklarer os mænd nok. For ganske vist siger vi det, vi mener, men vi handler også derefter. Og det er nok mere vigtigt at slå det fast.

Men før vi dykker dybere ned i mandens sind, skal vi lige have slået nogle facts fast, som egentlig burde være kendt af alle. For det første er vi vilde med bryster! Om det er noget fra barndommen, eller noget genetisk, det ved jeg ikke, men vi vil gerne se på dem, sutte på dem, røre ved dem, kramme dem, falde i søvn på dem, ja faktisk vil vi gerne gøre alt det ved dem, som vi kan komme til. Der er en grund til, at vi mænd ikke har bryster, og det er fordi, vi ellers ikke ville lave andet end at sidde og pille ved dem…

For det andet, kan kjoler[1] kun være for lange! Og G-strengen må være opfundet af en mand. Der skal faktisk ikke så mange ting til at tilfredsstille os mænd. Vi tænder på bryster, lårkorte, G-strenge, sex, sport, porno og øl. Og mere er der ikke at sige om den ting. Så kom ikke her og sig, at VI er besværlige, for ærlig talt, så tror jeg ikke, det har ændret sig de sidste mange tusinde år!

Da det nu er slået fast, kan vi bevæge os videre. Vi mænd mener, det vi siger, og vi tager det, der bliver sagt, alvorligt. Så hvis vi spørger en kvinde, om der er noget galt, og svaret så er "nej", så tager vi det som et nej. Vi kan godt høre, hvis kvinden ikke mener det, men vi gider ikke til at trække det ud af hende. Hvis hun er sur, skal hun selv ville fortælle os det. Hvorfor skulle vi mænd bruge tid og kræfter på at være forstående, når alt hvad vi får at vide bagefter er, at vi alligevel ikke forstår kvinder? Nej, vi stiller os tilfredse, og ønsker kvinden at fortælle os det, hun har på sinde, må hun jo gøre det, når hun mener, hun har tid til det. Imens kan vi jo altid fordrive tiden med lidt sport eller en tur i byen med gutterne.

Vi mænd render heller ikke rundt og bagtaler folk eller bærer nag. Er der noget der irriterer os, så skal vi fanme nok få det sagt, selvom det koster lidt sved og blod ude på gaden. Bagefter er man jo helt afklaret med hvordan tingene står, og man kan forholde sig til det. Man går ikke og tænker på, om der var noget man misforstod, for det var altsammen til at forstå. Og sker det i en brandert, og vi ikke rigtig husker alle detaljerne, skal vi bare huske på, at den anden var større og stærkere, og så er det allerede slået ud af hovedet.

Der er også kun *en* grund til, at vi mænd går i byen, og det er for at score. Alle andre grunde kan altid føres mere eller mindre direkte hertil. Hvorfor skulle vi gå ud og bruge penge og tid, hvis vi ikke regnede med at få noget igen?! Det kan godt være, at vi til tider mener, at vi bør være lidt listige, for at komme med hjem, men til det kan man kun sige, at ligemeget hvad vi siger, så betyder det: "Skal vi ikke tage hjem til dig nu?!". Dette er en selvfølge af førnævnte facts.

Jeg kunne komme med flere exempler, men de forstærker blot hvad jeg har skrevet her. Så der er ingen grund til at uddybe dette yderligere. Vi er, som vi er, vi mener, det vi siger, og vi handler derefter. Så hvis du tror vi kun er ude på sex, er det forkert – Vi vil også gerne se noget sport på dit TV… Bagefter!

/stumme

[1] Siddende på kvinder.

Kalenderen

Tirsdag d. 9/11-2004:	Britneys opsamlingsalbum og -DVD udkommer. Yay!
Onsdag d. 17/11-2004:	TÅGEKAMMERET holder stand-up. Det bliver sjovt og plat.
Onsdag d. 1/12-2004:	TÅGEKAMMERET holder bodycrashing. 17 humanister besvimer af væmmelse. Det udnytter Doktoren.
Fredag d. 10/12-2004:	TÅGEKAMMERET holder julefest.
Tirsdag d. 21/12-2004:	Juleaften! Du får og giver en masse gaver. Din familie udstøder dig, fordi du for 7. år i træk har købt julegaver på en tankstation.
Onsdag d. 22/12-2004:	Julemanden undrer sig over at julen er overstået så tidligt i år. For ikke at tabe sit ansigt (Julemanden er i virkeligheden Bad Boy Clinton i forklædning), angriber han et mindre afrikansk land.
Torsdag d. 23/12-2004:	Den generelle befolkning undrer sig over hvad der skete i går. "Det giver jo ingen mening, det der", udtaler en kategoriteoretisk, generaliseret person af et udefineret køn. En mere konkret mandsperson i $\mathbf{R}^n$ mener at nu må det være nok, og slår Mads Føks chefredaktør. Til CNN udtaler han: "Der må være en grænse for hvad den useriøse sladdersprøjte til Mads Føk kan tillade sig at trykke." Jacob ved godt at det er der ikke.
Fredag d. 24/12-2004:	Julemanden finder ud af at julen er tidligt overstået fordi hans job er outsourcet til en meget mere effektiv fyr fra Indien. Nu kan han endelig få tid til det han altid har ønsket sig. Han sætter sig ned på Vesterbro torv til sine venner, og de diskuterer verdens tilstand og hvordan de ville ordne alle verdens problemer.
Lørdag d. 25/12-2004:	Julemanden og hans venner starter et parti og bliver valgt ind i folketinget. Som ved et mirakel stopper alle krige, alle har mad og øl nok, alle religioner indser at de, der mener noget andet, har ret til deres mening, Bush bliver kørt over af et tog (19 gange), en bus (13 gange) og en jumbojet (43 gange), atmosfæren bliver helt ren, alle tyranner bliver smidt af posten og verden bliver generelt et bedre sted at bo. Alt sammen på kun en dag. Så *havde* alle de sofistikerede mennesker, der altid kommer med gode råd ned på Vesterbro torv ret: de *kunne* virkelig løse alle verdens problemer bedre end dem, der havde magten tidligere.
Januar 2003:	Mat 10-eksamen for russerne (og deres tutorer?). Som sædvanlig er dumpeprocenten usædvanlig høj.

ISSN: 1399-8560